

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Εσπεριακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΣΑΜΟΥ & ΣΕΛΙΝΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' * ΕΤΟΣ ΕΑ' * ΤΕΥΧΟΣ 71 * ΜΑΪΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ΧΡΙΣΤΟΣ & ΚΟΣΜΟΣ

Περιοδική Έκδοση
της Ίερας Μητροπόλεως
Κισιάμου & Σελίνου

***

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΞΑ'
ΤΕΥΧΟΣ 71
ΜΑΪΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

ISSN: 11067047

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ό άοίδιμος Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κυρός ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ό Σεβ. Μητροπολίτης
Κισιάμου & Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ

***

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ίερά Μητρόπολις Κισιάμου & Σελίνου
Κίσσμος Χανίων Τ.Κ. 734 00
Τηλ.: 28220 2212822018
Fax: 28220 83037
Ήλεκτρονική Διεύθυνση: www.imks.gr
Email: info@imks.gr

***

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: 082492

Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

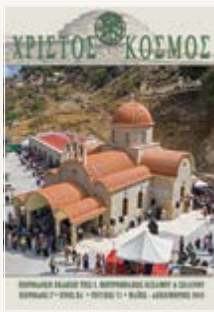
Συνδρομές προαιρετικές
Άριθμ. Λογαριασμού Έθνικής
Τραπέζης της Ελλάδος: 390/54013303

***

Έπεξεργασία σέ Η/Υ Σελιδοποίηση:
Άντώνιος Βακάκης, Θεολόγος
Γραμματεΰς Ι.Μ.Κ.Σ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ:

Τό Ίερό Προσκύνημα
του Όσίου Νικηφόρου
του Λεπρού κατά τήν
ήμέρα των Ί. Έγκα-
ινών του (Σάββατο, 3
Σεπτ. 2022).

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Τό Ί. Προσκύνημα
του Όσίου Νικη-
φόρου του Λεπρού
(συγκρότημα).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Είσοδικόν Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου καί Σελίνου κ. Άμφιλοχίου	35-36
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Έδέσσης, Πέλλης καί Άλμωπίας κ. ΙΩΗΛ κατά τόν Έσπερινό των Ίερων Έγκαίνων του Ί. Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου πατρός ήμων Νικηφόρου του Λεπρού. (Συρικάριον, Παρασκευή, 2 Σεπτεμβρίου 2022)	37-39
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκιποννήσων κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ κατά τά Ίερά Έγκαίνια (Θεία Λειτουργία) του Ί. Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου πατρός ήμων Νικηφόρου του Λεπρού. (Συρικάριον, Σάββατο, 3 Σεπτεμβρίου 2022)	40-42
Εύχαριστίας Άντίδωρον Σεβ. Μητροπολίτου Κισιάμου καί Σελίνου κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ κατά τά Ίερά Έγκαίνια (Θεία Λειτουργία) του Ί. Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου πατρός ήμων Νικηφόρου του Λεπρού. (Συρικάριον, Σάββατον, 3 Σεπτεμβρίου 2022)	43-49
Όμιλία Σεβ. Μητροπολίτου Άργολίδος κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ κατά τήν πρώτη Θεία Λειτουργία μετά τά Ίερά Έγκαίνια του Ί. Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου πατρός ήμων Νικηφόρου του Λεπρού, (Συρικάριον, Κυριακή, 4 Σεπτεμβρίου 2022).....	50-52
Έσπερινός Ίερων Έγκαίνων (2 Σεπτεμβρίου 2022) - (Φωτογραφικό ύλικό)	53-54
Όρθρος Ίερων Έγκαίνων (3 Σεπτεμβρίου 2022) - (Φωτογραφικό ύλικό)	55-60
Θεία Λειτουργία Ίερων Έγκαίνων (3 Σεπτεμβρίου 2022) - (Φωτογραφικό ύλικό).....	61-64
Τιμητικές διακρίσεις - (Φωτογραφικό ύλικό)	65-66
Έγκαίνια παρακειμένου του Ί. Προσκυνηματικού Ναού κτιριακού συγκροτήματος υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου - (Φωτογραφικό ύλικό)	67
Άντιμήνσια - Ίερό Εύαγγέλιο Έγκαίνων	68
1 ^η Θεία Λειτουργία μετά τά Ίερά Έγκαίνια	69-70
Σεβασμός - τιμή στήν τελευταία έν ζωή άνιψία του Όσίου Νικηφόρου, κ. Γιαννούλα Μανδραμπαζάκη, τό γένος Νικολακάκη, κόρη τής αδελφής του Όσίου, Σμαράγδας Νικολακάκη, τό γένος Τζανακάκη	71

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τό παρόν εκδίδεται από τό επίσημο Δελτίο
της Εκκλησίας Κρήτης "Άπόστολος Τίτος"
καί διατίθεται δωρεάν

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

Σεβ. Μητροπολίτου
Κισάμου & Γελίνου κ. Ἀμφιλοχίου

«Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ»
(Ψαλμ. 67,36)

Σώντας, κατ' εὐδοκία Θεοῦ, τό μέγα θαῦμα τῆς δημιουργίας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου πατρός ἡμῶν τοῦ Κρητός, τοῦ ἐπιλεγομένου καί Λεπροῦ, εἰς τήν ἐπί γῆς πατρίδα Του, τό Συρικάρι Κισάμου, μετά τήν ὑπό τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου Ἀγιοκατάταξη τοῦ Ὁσίου πατρός (1^η Δεκ. 2012)· μάρτυρες αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀλήθειας, δέν μπορούμε παρά νά ὁμολογοῦμε καί νά ἀναφωνοῦμε, ὁμοῦ μετά τοῦ ἱεροῦ ψαλμωδοῦ: «*θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ*» (Ψαλμ. 67,36).

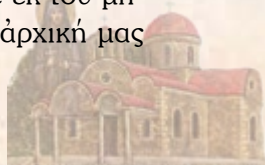
Τό πάλαι μικρό καί ἄσημο Συρικάρι, (κασιανόχωρι τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου), γενέτειρα τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, τόπος ἄγνωστος καί ἀπαράκλητος, μεταμορφώθηκε σέ τόπο παγκοίνως γνωστό καί ξακουστό, τόπο συνάντησης τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Σέ θυμιατήρι προσευχῶν καί εὐχῶν, ὄαση πνευματική, κυψέλη ὀλόκληρης τῆς οἰκουμένης. Τόπος, ὅπου οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι τοῦ βίου καί οἱ ἐν ἀναψυχῇ ὄντες, οἱ κλαίοντες καί οἱ ἀγαλλόμενοι, οἱ ὑγιεῖς καί οἱ ἐν ἀσθενείᾳ ὑπάρχοντες, οἱ πλούσιοι καί οἱ πένητες, οἱ ἁμαρτωλοί καί οἱ δίκαιοι, καθῶς οἱ ὀφθαλμοί τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνεωγμένοι εἰς τόν τόπον αὐτόν, «*τοῦ εἰσακοῦναι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλος σου εἰς τόν τόπον τοῦτον ἡμέρας καί νυκτός... καί ποιήσεις, καί ἰλεως ἔσῃ αὐτοῖς*». Τόπος, σημεῖο ἀναφορᾶς ἀναρίθμητων προσώπων, προσκυνητῶν, ἀνά τήν οἰκουμένη.

Καί τοῦτο συμβαίνει διότι ὁ ἀπορριπτόμενος καί ἀποστασιοποιημένος ἀπό τήν κοινωνία, ὁ μικρός καί καταφρονημένος πάλαι ποτέ Νικόλαος Τζανακάκης ἐγίνε ὁ ἀγαπητός, ὁ ἡμέτερος, ὁ ἐγγύς, ὁ φίλος τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἔπαινος, ἡ χαρά, ἡ δύναμη καί ἡ παρηγορία τῶν ὅπου γῆς πανορθόδοξων. Ὁλοζώντανα μαρτυρεῖ μέ τήν παρουσία του τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καθῶς ὅσοι, μέ τά μάτια

τῆς ψυχῆς καί τῆς πίστεως - προσευχῆς, «βλέπουν» τόν Ὁσιο Νικηφόρο, νιώθουν - βιώνουν τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ζωή τους. Δέν προσέθηκε μόνον εἰς τά εἰκονοστάσια τῶν Ἱ. Ναῶν, τῶν Ἱ. Μονῶν καί τῶν σπιτιῶν τῶν ὅπου γῆς Ὁρθόδοξων, ἀλλά κυρίως εἰς τά εἰκονοστάσια τῶν καρδιῶν. Ὁμιλεῖ εἰς τήν καρδιά τοῦ καθ' ἑνός ἐξ ἡμῶν πρός τό συμφέρον τῆς αἰτήσεως καί κατά τήν δύναμη τῆς ψυχῆς καί τῆς πίστεώς μας.

Παρουσιάζεται καί ὁδηγεῖ τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ὅπου γῆς, στό Ἱερό Προσκύνημά του, στήν γενέθλιο γῆ του, τό Συρικάρι. Προσκύνημα, ὅπου ὁ Ὁσίος μας, μέ τρόπο θαυμαστό, μιλώντας μυστικά σίς καρδιές πλήθους ἀδελφῶν καί καθοδηγώντας τους, ὁ ἴδιος δημιούργησε ἐκ τοῦ μηδενός. Τό «ναῖδριον» πού ὑπῆρχε ὡς ἀρχική μας

σκέψη νά άνεγερθεῖ σίς παρυφές τῶν ἀπάτητων βουνοκορφῶν τῆς γειτονιάς πού ὁ Ὅσιος γεννήθηκε καί σέ ἰδιοκτησία πού δώρισε εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας ἡ εὐλογημένη κατά σάρκα οἰκογένειά του (ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης σκέψης, καθώς οἱ δυνατότητες ἦταν ἀνύπαρκτες), αὐτό λοιπόν τό... «ναῖδριο» ἐξελίχθηκε στό μέγα καί ξακουστό πλέον, ἀνά τήν οἰκουμένη, Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ. Μέ περικαλλή - λιτό Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό καί παράπλευρο κτιριακό συγκρότημα, μέ ἐξομολογητήριο, εὐρύχωρη αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων, γραφεῖο, κῶρο φιλοξενίας, κῶρους ἀποθηκευτικούς, ὑγιεινῆς, κ.λπ. Προσκύνημα, περικλειόμενο ἀπό προαύλιο κῶρο 2.500 τ.μ., ἰδιαίτερα προσεγμένο καί καλλωπισμένο, ἀπόλυτα προσαρμοσμένο στόν εὐρύτερα περιβάλλοντα κῶρο τῶν βουνοκορφῶν πού τό περιβάλλον, συνολικῆς ἐκτάσεως 3.500 τ.μ.

Προσκύνημα, ὅπου τά θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ του Ναοῦ εὐμοίρησε νά τελέσει ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, (Οκτώβριος 2018), συμπροσευχομένων καί ἄλλων, κατά τόπους, Ὁρθοδόξων Προκαθημένων Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, πλειάδας Ἀρχιερέων, Μονασικῶν Ἀδελφοτήτων ἐκ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους, τῆς Κρήτης καί ἀλλαχοῦ, Κληρικῶν καί χιλιάδων προσκυνητῶν ἀπό ὅλη τήν Μεγαλόνησο Κρήτη, τήν λοιπή Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό. Τά δέ Ἱερά Ἐγκαίνια (Σεπτέμβριος 2022) τέλεσε, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, πολύπειρος Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὁ ὁποῖος προέστη ὁμίλου Ἱεραρχῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συμπροσευχομένων τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, ὡς καί ἐτέρων Ἱεραρχῶν, Μονασικῶν Ἀδελφοτήτων καί Κληρικῶν ἐκ τῆς Κρήτης καί ἀλλαχοῦ, μέ τήν συμμετοχή ἀναρίθμητων προσκυνητῶν, ἀπ' ὅλα τά πέρατα τῆς γῆς.

Γεγονότα ἱστορικά καί ἱερά καί τά δύο, καθώς σέ αὐτό τόν τόπο, τόν ἱερό καί ἅγιο, τό Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, ἀναρίθμητα πλήθη εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπ' ὅλη τήν οἰκουμένη, ἐναποθέτουν τούς πόθους καί τίς λύπες τους, τήν ὀδύνη καί τό

βάρος τῶν καρδιῶν τους, τούς ἐπικίνδυνους σκοπέλους τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τους, τίς δυσκολίες καί τίς ἀγωνίες τῆς ζωῆς, τήν ἐρημία καί τήν δίψα τῆς ψυχῆς, δοξολογώντας τόν Θεό γιά τήν φανέρωση τοῦ μεγάλου καί οἰκουμενικοῦ μας Ἁγίου, τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, τοῦ Ἁγίου τῶν καρδιῶν μας. Χιλιάδες τά ὀνόματα πού μνημονεύονται σίς Θεῖες Λειτουργίες καί τίς Ἱερές Παρακλήσεις πού τελοῦνται. Περισσότερα ἀπό 44.000 χιλιάδες τά ὀνόματα πού τοποθετήθηκαν εἰς τήν Ἁγία Τράπεζα, κατά τήν ἡμέρα τῶν Ἱερῶν Ἐγκαίνιων, μετὰ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, πρὸς μόνιμο καί διηνεκῆ μνημόνευση. Ἀναρίθμητες οἱ μαρτυρίες τῶν θαυμαστῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ὁσίου πατρός, ὅπου γῆς, καθώς ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ἀποτελεῖ δῶρο Θεοῦ, πλοῦτο, πνευματικό θησαυρό ἀδαπάνητο. Μιά καρδιά πού ἔγινε οἰκουμενική, μιὰ ἀγκαλιά πού ἄνοιξε γιά νά ἀγκαλιάσει ὅλο τόν κόσμο.

Ἡ παροῦσα εἰδική Ἔκδοση τοῦ Περιοδικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀφιερώνεται εἰς τά ὅσα, θαυμαστά καί ἐξαισία, συνετελέσθηκαν κατά τά Ἱερά Ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου ὡς αὐτά, ἐπίσης, καί τά ἐγκαίνια τοῦ παρακείμενου κτιριακοῦ συγκροτήματος, τά ὁποῖα τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεγάρων καί Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντῖνος. Καταγράφονται, διά τοῦ τρόπου αὐτοῦ, καί διά χάρτου καί μελάνης, ἱστορικά γεγονότα, πρόσωπα καί ἀλήθειες, ὡς μνημονεύονται καί εἰς τήν φτωχή ἀλλά καρδιακή μας ὁμιλία κατά τήν ἡμέρα τῶν ἱερῶν ἐγκαίνιων. Τό μυστήριο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο ψηλαφεῖται καί ἐδῶ, εἰς τό Ἱερό ἐτοῦτο Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικηφόρου Λεπροῦ, εἰς τήν γενετείρά του, τό Συρικάρι Κισάμου, λίγα μόλις μέτρα ἀπό τήν πατρική του οἰκία, ἡ ὁποία καί αὐτή ἔχοντας δωρηθεῖ εἰς τήν Ἱ. Μητρόπολή μας, ἔχει μετατραπῆ σέ προσκύνημα.

Ταπεινή εὐχή καί προσευχή μας, ὁ πανάγιος αὐτός Ἅγιος καί πάνσοφος Ὅσιος νά χαρίζει σέ ὅλους μας δύναμη καί ἔμπνευση. Σίς ἀμαρτίες μας νά νικᾶμε τόν ἑαυτό μας, σιά λάθη μας νά κάνομε τίς ὑπερβάσεις μας, σίς δοκιμασίες καί θλίψεις μας νά αἴρουμε τούς σταυρούς τῆς ζωῆς, ἀκολουθοῦντες τά βήματα καί τοῖς ἴχνησι τῆς δικῆς Του βιωτῆς καί πολιτείας.

ΟΜΙΛΙΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας
κ. ΙΩΗΛ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸ τῶν Ἱερῶν Ἑγκαινίων
τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Νικηφόρου τοῦ Λεπρού.
(Συρικάριον, Παρασκευή, 2 Σεπτεμβρίου 2022)

***

Ὁ ἅγιος Νικηφόρος ὁ Κρής, ὁ ἐπιλεγόμενος Λεπρός.

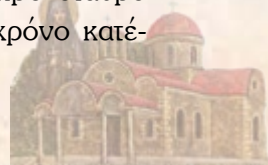
Ὁ σὺν ἡμῶν ἅγιος Νικηφόρος ὁ Κρής, ὁ ἐπιλεγόμενος Λεπρός. Γεννήθηκε τὸ 1890 στὸ χωριὸ Συρικάρι τῆς ἀγιοτόκου Κρήτης καὶ ἀπὸ μικρῆ ἡλικία, συγκεκριμένα ὅταν ἦταν μόλις δέκα τριῶν ἐτῶν, ἄφησε τὸ χωριὸ του καὶ ξενιτεύθηκε. Ἀρχικὰ πῆγε στὰ Χανιά, ὅπου ἐργάστηκε ὡς βοηθὸς σὲ ἓνα κουρεῖο καὶ μετὰ τρία χρόνια μετέβη στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκεῖ ἐξασκοῦσε τὴν ἴδια ἐργασία. Περισσότερο ὅμως ἀπὸ τὴν τοπικὴ ξενιτεία ἐζῆσε τὴν πνευματικὴ ξενιτεία ὁ Ἅγιος. Διότι στὴν ἡλικία τῶν δέκα τριῶν ἐτῶν, καθὼς ἐργαζόταν στὰ Χανιά, ἐμφανίσθηκαν στὸ σῶμα του τὰ πρῶτα σημάδια τῆς λέπρας, τῆς φοβερῆς αὐτῆς ἀσθένειας, πού θὰ ἀποτελοῦσε πλέον τὸν μεγάλο σταυρὸ του γιὰ ὅλη τὴν ζωὴ του.

Ἡ ἀσθένεια τῆς λέπρας ὄντως ἀποξένωσε ἀπὸ πολὺ νωρὶς τὸν Ἅγιο ἀπὸ κάθε κοσμικὴ χαρὰ καὶ τὸν ὠρίμασε πνευματικά. Κατάλαβε πόσο πρόσκαιρη καὶ μάταιη εἶναι ἡ παροῦσα ζωὴ καὶ γεμάτη πόνους καὶ θλίψεις. Ταυτόχρονα ὅμως ἔγινε γι' αὐτὸν ἀφορμὴ νὰ ἀνατείλει στὴν ζωὴ του ἓνα ἄλλο κόσμος, ὁ πνευματικὸς. Χάρη στὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγαθὴ μέριμνα ἐνὸς Ἀρχιερέως τοῦ θρόνου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, στὸν ὁποῖο ὁ Ἅγιος, σὲ νεαρὴ τότε ἡλικία, ἐξομολογήθηκε τὴν δοκιμασίαν του, ἔγινε ἡ σύνδεση τοῦ ἁγίου Νικηφόρου μὲ ἓνα μεγάλο Ἅγιο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τὸν ἅγιο Ἀνθίμο Χίου. Ὁ εὐλογημένος αὐτὸς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦταν ἱερεὺς στὸ Λεπροκομεῖο τῆς Χίου καὶ πῆρε μὲ πολλὴ χαρὰ δίπλα του τὸν νεαρὸ τότε Νικόλαο, τὸν μετέπειτα

ἅγιο Νικηφόρο.

Δίπλα στὸν ἅγιο Ἀνθίμο ὁ ἅγιος Νικηφόρος αἰσθάνθηκε μέσα του τὴν καλὴ ἀλλοίωση. Ἐνίωσε τελείως ξένος γιὰ τὰ ἐγκόσμια καὶ πόθησε τὴν πνευματικὴ ξενιτεία τοῦ μοναχικοῦ βίου. Ἐπιδόθηκε στὴν ἄκρα ὑπακοὴ στὸν ἅγιο Γέροντά του, σὶς νηστεῖες, σὶς προσευχὲς καὶ τὶς πολυώρες Ἀκολουθίες, ἐνῶ ταυτόχρονα διακονοῦσε μὲ πολλὴ προθυμία σὶς διάφορες ἐργασίες μέσα στὸ λεπροκομεῖο. Ὑπέμενε ἀγόγγυστα, δοξολογῶντας συνεχῶς τὸν Θεό, τὸν ὀδυνηρὸ σταυρὸ τῆς ἀσθενείας του, ἡ ὁποία μὲ τὸν χρόνον κατέ-

τρως τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματός του καὶ τὸ παραμόρφωνε.

Ὅσο ὅμως ὁ ἔξω ἄνθρωπος φθειρόταν, τόσο ὁ ἔσω ἄνθρωπος ἀνανεωνόταν *«ἡμέρα τῆς ἡμέρας»* (πρβλ. Β΄ Κορ. 4,16). Γι' αὐτὸ ὁ Ἅγιος δὲν ἔχανε τὸ θάρρος του, ἐπειδὴ γνώριζε πολὺ καλά ὅτι τὸ *«ἐλαφρὸν τῆς θλίψεώς του καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργαζόταν σ' αὐτόν»* (πρβλ. Β΄ Κορ. 4,17) καί, κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο, δὲν ἀπέβλεπε πιά στὰ βλεπόμενα ἀλλὰ στὰ μὴ βλεπόμενα διότι τὰ βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα, ἐνῶ τὰ μὴ βλεπόμενα αἰώνια (Β΄ Κορ. 4,18). Γνώριζε ἐπίσης πολὺ καλά ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος οἰκία τοῦ σκηνούς του καταλυθῆ, εἶχε ἀπὸ τὸν Θεὸ οἰκοδομημένη *«οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς»* (ῥ.π., 5,1). Γι' αὐτὸ ἀγωνιζόταν μὲ τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες νὰ ἐπενδύσει τὸ φθαρτὸ του σῶμα μὲ τὴν ἀφθαρτὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, *«ἵνα καταποθῆ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς»* (βλ. ῥ.π., 5,2-4).

Δύο χρόνια μετὰ ὁ ἅγιος Ἄνθιμος ἔκειρε μοναχὸ τὸν νεαρὸ Νικόλαο καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Νικηφόρος. Κοντὰ του ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἔζησε δέκα πέντε ὀλόκληρα χρόνια. Ἡ ἀσθένειά του τέθηκε σὲ δευτέρη μοῖρα. Αὐτὸ πού διακατεῖχε τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά του πλέον ἦταν ὁ πόθος τοῦ Χριστοῦ, ὁ πόθος τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ πραγματικά, ὁ Χριστός, τὸν ὁποῖο ἀγάπησε μὲ ὅλη τὴν καρδιά ὁ Ἅγιος, ἀναπαύθηκε στὴν εὐλογημέ-

νη του ψυχῆ. Τὸν ἀγάπησε καὶ σκηνώσε μόνιμα μέσα του καὶ τὸν χαρίωσε πολὺ. Καὶ ἐνῶ λόγῳ τῆς λέπρας εἶχε πιά χάσει τὸ αἰσθητὸ φῶς του, ἀπέκτησε τὸ πνευματικὸ φῶς, τὸ ὁποῖο τὸν ἀξίωνε νὰ βλέπει καὶ νὰ ζεῖ τὰ θεῖα μυστήρια.

Ἔτσι, ὅταν τὸ 1957, ἐπειδὴ ἔκλεισε τὸ Λωβοκομεῖο τῆς Χίου, στάλθηκε μαζί μὲ τοὺς ἐναπομείναντας ἐκεῖ ἀσθενεῖς στὸν Ἀντιλεπρικὸ Σταθμὸ ἁγίας Βαρβάρας στὴν Ἀθήνα, ὁ ἴδιος ἤδη πνευματικὰ εἶχε μεταβεῖ στὸν Οὐράνιο Κόσμο. Ἐνῶ ἀκόμη βρισκόταν στὴν πολὺπαθη καὶ ὀδυνηρὴ αὐτὴ ζωὴ, ὅλη ἡ ὑπαρξὴ του προγευόταν τὴν οὐράνια ζωὴ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Γι' αὐτὸ τὸ πρόσωπό του ἔλαμπε συνεχῶς ἀπὸ χαρὰ, ἔστω καὶ ἂν τὰ φθαρμένα μέλη τοῦ σώματός του ἔδιναν τὴν ἐντύπωση ἐνὸς ἀξιολύπτου ἀνθρώπου. Πολλοὶ ἄνθρωποι πήγαιναν στὸν Ἅγιο, γιὰ νὰ τοὺς ἐνισχύσει, νὰ τοὺς συμβουλεύσει καὶ νὰ τοὺς παρηγορήσει. Ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἀναπαύονταν νὰ συναναστρέφονται μαζί του. Ὁ κυριώτερος καὶ πιὸ γνωστὸς ἦταν ὁ ἀγιώτατος πατὴρ Εὐμένιος Σαριδάκης. Ὁ ὅσιος Νικηφόρος κοιμήθηκε στὶς 4 Ἰανουαρίου 1964, σὲ ἡλικία 74 ἐτῶν, καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα του στὰ χέρια τοῦ Κυρίου. Πλῆθος κόσμου παρευρέθηκε στὴν κηδεῖα του καὶ ὅταν ἀργότερα ἐγινε ἡ ἐκταφή του, τὰ ἱερά λείψανά του ἀνέδιδαν μιὰ οὐράνια εὐωδία. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ Ἁγίου τὰ λείψανά του δόθηκαν πρὸς φύλαξιν

στών ἅγιο Εὐμένιο, καὶ σήμερα ἀποτελοῦν κοινὸ
θησαυρὸ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἐχοντας ὑπ' ὄψη τὰ παραπάνω ἀπὸ τὸν βίον
τοῦ ἁγίου Νικηφόρου τοῦ Κρητός, ἃς κάνουμε
μερικὲς πρακτικὲς σκέψεις, καὶ συγκεκριμένα ἃς
δοῦμε πῶς ἐμεῖς μπορούμε νὰ ὠφεληθοῦμε ἀπὸ
τὸν ἅγιο αὐτὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ.

Πρῶτα πρῶτα νὰ διαβάσουμε τὸν βίον του.
Ἔνας Σέρβος ἅγιος τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ ἅγιος
Ἰουστίνος Πόποβιτς, ἔλεγε ὅτι οἱ βίοι τῶν Ἁγίων
ἀποτελοῦν τὴν Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Ἐκκλησίας.
Πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα τοῦ βίου τους τὰ βλέπουμε
μέσα στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Μελετῶντας τὸν
βίον τους γνωρίζουμε πῶς ἀναπαύεται ὁ Χριστὸς
νὰ πολιτευόμαστε ἐμεῖς οἱ πιστοὶ μέσα στὸν νοτιὸ
ἀμπελῶνα Του, τὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ βιώνουμε
ἀπὸ τώρα μέσα μας τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερον, νὰ τιμοῦμε καὶ νὰ εὐλαβοῦμαστε
τὴν εἰκόνα καὶ τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου Νικη-
φόρου. Διότι ἡ τιμὴ τῆς Εἰκόνας, κατὰ τὸν μέγα
Βασίλειο, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει. Ἐφ' ὅσον
ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἔζησε μέσα σ' αὐτὸν τὸν κό-
σμο, ἔφερε μιὰ συγκεκριμένη μορφή. Στὴν εἰκό-
να του ἀποτυπώνεται τόσο ἡ ἐξωτερικὴ μορφή τῆς
ἀσθενείας του, ὅσο καὶ ἡ θεϊκὴ δόξα τῆς θείας
χάριτος, ἡ ὁποία ἐπειδὴ δὲν εἶναι ὄρατὴ στοὺς
αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς, ἐκφράζεται μέσα ἀπὸ
συμβολισμούς, ὅπως εἶναι τὸ φωτοστέφανο. Προ-
σβλέποντας στὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου διδασκόμαστε
ἀπὸ τὸν Ἅγιο νὰ μὴν ἀπελπίζομαστε ποτε ἀπὸ τὴν
ἀσθένειαν τοῦ σώματός μας, ἀλλὰ νὰ ἀναζητοῦμε
τὴν παρηγοριὰ στὴν θεία χάρη, ἡ ὁποία δίνει τὴν
ὄντως ζωὴ καὶ τιμὴ καὶ σπὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ
μας. Ἐπίσης, τὰ ἅγια λείψανά του, τὰ ὁποία εὐω-
διάζουν, ἀποτελοῦν γιὰ ὅλους μας μεγάλη παρη-
γοριὰ, στήριγμα καὶ πηγὴ ἰάσεων καὶ ἁγιασμοῦ.

Τρίτον, νὰ ἐπιζητοῦμε τὴν πρεσβεΐαν τοῦ Ἁγί-
ου. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει ὅτι οἱ
Ἅγιοι ἔχουν μεγάλη δύναμη νὰ μᾶς βοηθήσουν
στὴν ζωὴ μας, ὅταν καὶ ἐμεῖς ἀγωνίζομαστε νὰ
τηρήσουμε τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ. Οἱ δωρεῆς
τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τοὺς ἁγίους εἶναι
ποικίλες· προφητικὲς, ἱαματικὲς, θαυματουργι-
κὲς κ.λπ. Πολλὲς φορές ὅμως προσευχόμεστε
στοὺς Ἅγίους καὶ δὲν λαμβάνουμε ἀπάντηση, δι-
ότι δὲν προσευχόμεστε μὲ σωστὸ τρόπο. Εἴμαστε

μέσα στὴν ἁμαρτία καὶ προσευχόμεστε ὁ Ἅγιος
νὰ μᾶς κάνει θαύματα. Γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Ἰωάννης
ὁ Χρυσόστομος λέει ἐπίσης ὅτι «*Τιμὴ μάρτυρος,
μίμησις μάρτυρος*». Ὅταν φρονίζουμε νὰ ἐμπνε-
ύομαστε ἀπὸ τὴν ζωὴ τῶν Ἁγίων καὶ ἀγωνίζομαστε
φιλότιμα νὰ ἀκολουθοῦμε τὸ παράδειγμά τους,
ἔσω καὶ ἀπὸ μακριά, τότε μπαίνουμε λιγότερο ἢ
περισσότερο στὴν συχνότητα τῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων,
ἀποκοτῶμε ἐπαφὴ μὲ τοὺς Ἅγίους καὶ τοὺς ἐπι-
τρέπουμε νὰ ἐνεργήσουν στὴν ζωὴ μας τὰ θαυμα-
στά τους· νὰ μᾶς εὐεργετήσουν, νὰ μᾶς θεραπεύ-
σουν, νὰ μᾶς ἁγιάσουν, δίχως νὰ παραβιάσουν
τὴν ἐλεύθερη προαίρεσή μας.

Εἴθε ὁ ἅγιος Νικηφόρος νὰ εἶναι πάντοτε δί-
πλα μας, νὰ μᾶς ἐνισχύει στὸν ἀγῶνα μας, νὰ μᾶς
προστατεύει ἀπὸ διάφορους πειρασμούς καὶ θλί-
ψεις, νὰ μᾶς παρηγορεῖ, νὰ μᾶς διδάσκει καὶ νὰ
μᾶς ἁγιάζει. Ἐμεῖς δὲ νὰ τὸν εὐλαβοῦμαστε πολὺ,
νὰ ἐπιζητοῦμε καθημερινὰ τὴν ἅγιαν πρεσβεΐαν
του, νὰ μελετοῦμε τὸν βίον του καὶ νὰ ἀκολουθοῦ-
με τὸ ἅγιο παράδειγμά του, γιὰ νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ
εἴμαστε μαζί του στὴν οὐράνια καὶ μόνιμη πατρί-
δα μας, τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΟΜΙΛΙΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Πριγκιποννήσων
κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ κατά τὰ Ἱερά Ἐγκαίνια (Θεία Λειτουργία)
τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ.
(Συρικάριον, Σάββατον, 3 Σεπτεμβρίου 2022)

***

Ἐβασμιώτατε Μητροπολίτα Κισάμου καί Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιε, Ποιμενάρχα τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, Σεβασμιώτατε ἅγιοι Κρήτης, Σεβάσμιοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Προσφιλεῖς ἅγιοι πατέρες, Ἐξοχώτατοι Ἄρχοντες τοῦ τόπου, Ἠγαπημένε Λαέ τῆς Κρήτης,

*«Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον,
Βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ,
ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξε...».*

Ποίαν σοφίαν; Τήν τῆς θεοφοβίας, μέ τήν ὁποίαν τό Παράκλητον Πνεῦμα ἐπλούτισεν ἐκ παίδων τήν ψυχήν τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, τοῦ ποτέ Νικολάου Τζανακάκη «ἵνα μή ἐκλείψουν ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ».

Δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρός τήν Ἐκκλησίαν ὑπῆρξε κατά τό νῦν καιρό καί ὁ σεπτός Ἅγιος τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ τόπου, διά τόν ὁποῖον τιμητικῶς προσεκλήθην νά καταθέσω ἐλαχίστους λόγους προσευχῆς ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐγκαϊνίων τοῦ περικαλλοῦς πρώτου Ναοῦ του εἰς τήν γενέθλιον γῆν του, τό Συρικάριο.

Ἐξ οὗ καί ἀπευθύνω πρωτίτως τίς ἐγκάρδιες ἀδελφικές μου εὐχαριστίες πρός τόν Σεβασμιώτατο διαπρεπή Ποιμενάρχη τῆς Ἐπαρχίας Μητροπολίτη κ. Ἀμφιλόχιο γιά τήν φιλάδελφο πρόσκλησί του νά προστῶ τῶν ἐγκαϊνίων, ἥτοι τῆς καθιερώσεως τοῦ πανσέπτου αὐτοῦ Ναοῦ ὡς χώρου λατρείας τοῦ Θεοῦ, τιμωμένου εἰς τόν αἰῶνα ἐπ'ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ.

Τό ἱστορικό γεγονός τῆς ἀγιοκατατάξεως τοῦ Ὁσίου καί τῆς ἀνοικοδομήσεως Ναοῦ ἐπ'ὀνόματί του, προσδίδει μεγάλη τιμή εἰς τήν σεβασμία Ἱεραρχία, περιστοιχιζομένη ἀπό τόν ἱερό κλῆρο

καί τόν εὐσεβέστατο λαό τῆς φιλαγίας Κρήτης. Προβάλλει ὁμως μειζόνως καί τό ὑψηλό ἐκκλησιαστικό φρόνημα τῆς ἐξαιρετικά εὐθυνοφόρου ἐν γένει προσφορᾶς τοῦ τοπικοῦ Ἐπισκόπου Μητροπολίτου Κισάμου καί Σελίνου Ἀμφιλοχίου, τόν ὁποῖον συγχαίρω καί ἐπαινῶ ἐκ καρδίας, ὁμοῦ μετά τῶν ἐπιλέκτων Ἀρχόντων τοῦ τόπου, τῶν διακρινομένων διά τήν συναντίληψίν των εἰς τό θεάρεστον καί φιλόφρονον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης.

Αἰσθάνομαι ἀκόμη τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσω τήν ἐπί πλέον συγκίνησί μου ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ἀσφαλῶς συγκυρίας κατά τήν ὁποία ἡ ταπεινή παρουσία μου πρό τῶν θυρῶν τοῦ ἐγκαϊνιασθέντος Ναοῦ του, συμπίπτει μέ τήν μόλις πρό

ήμερων ὑπογραφεῖσα ἐν Φαναρίῳ καί ὑπό τῆς ἐλαχιστότητός μου ὡς Συνοδικοῦ παρέδρου ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἡγαπημένου ἀδελφοῦ ἀγίου Πέτρας, Συνοδικοῦ ὡσαύτως, Πατριαρχικὴν καί Συνοδικὴν Πρᾶξιν. Τὴν ἐκκλησιαστικὴν Πρᾶξιν κατατάξω εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπαιτίαν τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, πνευματικῶς ἐγγύτατα πρὸς αὐτὸν εὐρεθέντος χαρισματικοῦ ὑποτακτικοῦ του, τοῦ ἐξόχως ὡσαύτως λαοφιλοῦς ἐν Κρήτῃ -καί ὄχι μόνον-, Ὁσίου Πατρὸς Εὐμενίου Σαριδάκη, τοῦ ὁποῖου ἐπίσης ἐπικαλοῦμαι τὴν πρὸς Κύριον μεσιτείαν διὰ πάντας ἡμᾶς.

Τὰ ὅσα ἐλάχιστα θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν συνέχεια, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἀποτελοῦν τὴν εὐλαβῆ προσευκὴν μου πρὸς τὸν Ἅγιον τοῦ τόπου σας, καί ὄχι ἀσφαλῶς μίαν διδακὴν πρὸς ἐσᾶς, τούτῳ περισσώτερον παντός ἄλλου σπουδάσαντας τὴν ἱερά βιοτὴ καί δεξαμένους τὴν χάριν του.

***

Ὁ Θεός, ἀδελφοί μου, ἐπεφύλαξε λίαν ἐνωρίς εἰς τὸν πεφιλημένο μας Ἅγιο Νικηφόρο ἓνα βαρὺ σταυρό. Τὴν τραγικὴ ἐξέλιξι μᾶς παρατεταμένης διὰ βίου δοκιμασίας. Τὴν δυσθεράπευτο τότε λέπρα.

Διέγνωσεν ὁ Θεός, ὅτι ἀλλοῖον ἦτο τὸ φάρμακον τῆς νόσου δι'αὐτόν. Ἕνα φάρμακο μεγάλης πνευματικῆς ὠφελείας πού θὰ προήρχετο ἀπὸ τὸν φιλόρετο πόθο τῆς ψυχῆς του καί τὸν μόνιμο Ἀγιοπνευματικὸν της προσανατολισμό. Ἐγνώριζεν ὁ Θεός, ὅτι ἡ εὐχαριστιακὴ ἀποδοχὴ τῆς δοκιμασίας του, θὰ συνέβαλε εἰς τὸν σταδιακὸν ἐξαγνισμό καί ἐξαγιασμό του. Θὰ συγκλόνιζε δὲ ἀκόμη καί θὰ ἐξήγνιζε πλῆθος πιστῶν καί ὀλιγοπίστων. Καί διὰ τοῦτο, δέν ἐπέτρεψεν ὁ Θεός τὸ σκεῦος αὐτοῦ τῆς ἐκλογῆς του, νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὸ σχεδόν «στρατόπεδο» τότε τοῦ ἀργοῦ θανάτου τῶν λεπρῶν, τὴν Σπιναλόγκα.

Ἡ Θεία Πρόνοια ἀρχικῶς τὸν ὠδήγησε εἰς τὴν τότε ἄκρως ἐλληνίζουσα Ἀλεξάνδρεια. Τῆς δὲ καταστάσεως τῆς ὑγείας του ἐξελισσομένης ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἀπεστάλη μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν εἰς τὴν Χίον, προνοία φιλελεήμωνος Ἱεράρχου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἐνεργείαις τοῦ ὁποῖου, ἄλλωστε, ἐφανερῶθη εἰς τὴν ἄμεσο συνέχεια τῆς πορείας του ἢ πρὸς αὐτὸν ἰδιαίτερα εὐνοία τοῦ Θεοῦ «*τοῦ βάθει σοφίας φιλανθρώ-*

πως πάντα οἰκονομοῦντος καί τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμοντος».

Ὁ ἀνώνυμος αὐτὸς Ἱεράρχης τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν συνέσπασε εἰς τὸν τότε ἐφημέριον τοῦ Λεπροκομείου τῆς Χίου καί κήτορα τοῦ γυναικείου ἰδρύματος «Παναγία ἡ βοήθεια», πατέρα Ἄνθιμο.

Εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὸ, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ σεπτὸς ἱερωμένος, κατὰ κόσμον Ἀργύριος Βαγιάνος, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν ζωῆς ἀνάργυρος καί δοτὴρ πνευματικὸς, ὑπῆρξε μίαν πνευματικὴν προσωπικότητα ἀπειροβαθοῦς πίστεως καί θυσιαστικῆς φιλανθρωπίας, καταταγείς, ὡς γνωστὸν, ὡσαύτως εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας τὸ ἔτος 1992.

Πλησίον τῆς φιλοθέου αὐτῆς προσωπικότητος τῆς Χίου, ἔζησε ὁ Ἅγιος Νικηφόρος τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του -43 χρόνια-, αἴρων τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου τῆς ὑπομονῆς καί ἀκολουθῶν τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Ὁ δὲ πρὸς Κύριον σεπτὸς παιδαγωγὸς τοῦ Ὁσίου πατὴρ Ἄνθιμος, ὁ ὁποῖος διορατικῶς ἐβίωσεν ἐγκαίρως τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς του, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς ἀφιερώσεώς του εἰς αὐτόν, τὸ ἔτος 1916, τὸν ἔκειρε μοναχὸν μετὰ

ὄνομα Νικηφόρος, μέ τό ὁποῖο ἔμελλε νά ἀνηφορήσῃ τόν Γολγοθά τῆς ζωῆς του, «νίκας φέρων» πνευματικός καί ἀποβλέπων μόνον εἰς τό πλούσιον ἔλεος τοῦ Θεοῦ «*ἵνα Χριστόν κερδήσῃ*».

Τά πνευματικά ἐφόδια τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας καί τῆς προσευχῆς, ὁ μοναχός πλέον Νικηφόρος, τά ἐβίωσε κατά τό Ψαλμικόν ὄντως ὡς χαρίσματα οὐράνια τῆς ψυχῆς του.

Δι' αὐτῶν, οἱ ὀδυνηρές συνέπειες τῆς μαρτυρικῆς ἀσθενείας του, ἀπό ἀγογγύστως ὑποφερτές μετεβάλλοντο σταδιακῶς σέ ἀφορμές νυχθημέρου δοξολογίας, ὁ δέ ὑπεράνθρωπος αὐτός προσευχητικός του ἀγῶνας προσέδιδε εἰς τήν ὄψιν του οὐράνια χάρι. Γιά αὐτό καί οἱ πολυάριθμοι χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι πρός ὠφέλειαν ψυχῆς τόν ἐπεσκέποντο, παρηγοροῦντο καί μέ τήν θέα μόνον τοῦ ἱλαροῦ προσώπου του.

Πῶς νά μήν εἶναι, ἄλλωστε, ἱλαρό τό θείας ὄψεως πρόσωπο τοῦ ὑπερλόγως ἀγωνιζομένου ἐν πνεύματι καί τῆς ἀπολαύσεως μόνον τῶν μελλόντων θησαυρῶν ὀρεγομένου;

Ἡ ἀδιάλειπος ἄσκησης τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου, μιᾶς ζωῆς μυσικῶν διεργασιῶν τῆς εὐλογημένης του ψυχῆς, πού τήν ἐδρόσισαν τά ἄπειρα δάκρυα τῶν κατά κόσμον κλειστῶν ὀφθαλμῶν του, πού διά τῶν δακρύων αὐτῶν εἶχαν ἤδη μεταβληθῆ σέ ὄργανα θεοφανείας, κατήργησε κάθε ἴχνος σαρκικοῦ φρονήματος καί τό ἀντικατέστησε μέ φρόνημα οὐράνιο. Γιά αὐτό καί τά δεινά τῆς σταυρικῆς του ζωῆς, οὐδέποτε τόν ἐμπόδισαν νά προσφέρῃ ἄχρι τέλους ἀστείρευτη ἀγάπη καί παρηγορία εἰς τούς ἀπαράκλητους καί ποικίλως τεθλιμμένους ἀπό τās περιστάσεις τοῦ βίου συνανθρώπους του.

***

Ὁ Ὁσιος Νικηφόρος, τό ἔτος 1957, κατοπιν ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Λεπροκομείου τῆς Χίου, μαζί μέ τούς λοιπούς ἀσθενεῖς μεταφέρεται εἰς τόν Ἀντιλεπρικό σταθμό τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ Αἰγάλεω Ἀθηνῶν.

Εἰς τό Ἴδρυμα αὐτό, τό καί καταληκτήριο τῆς ζωῆς του, ὁ Ὁσιος εἰσῆλθε μέ πλήρη σωματική κακουχία, τυφλός καί κατάκοιτος, καί μέ τόν ἀφόρητο πόνο τῶν πληγῶν τῆς λέπρας, ὡς μόνιμη ὑπόμνησι τοῦ σταυροῦ, τόν ὁποῖον ἐπεφύλαξεν ὁ Θεός εἰς τήν γενναία ψυχή του. Μέ φρόνημα ὁμως ἀσκητικά ἀειθαλές ὡς πρός τήν ἀπαρασά-

λευτη τήρησι τῶν παραγγελιῶν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ὁ ἐπίλογος ὁμως τῆς ζωῆς του, κατά τήν τελευταία ἐξαιτία αὐτῆς σπὴν Ἀθήνα, τοῦ ἐπεφύλαξεν ἀπό Θεοῦ τήν εὐλαβῆ πρός αὐτόν ἀφιέρωσι καί συναντίληψι, τοῦ κατά πνεῦμα υἱοῦ του τήν φορά αὐτή πατρός Εὐμενίου Σαριδάκη, γόνου τῆς Ἁγιοτόκου καί ἐπιφανοῦς Κρήτης.

Ὁ πατήρ Εὐμένιος, κατά συμβουλήν τοῦ Ἱεροῦ Πατρός Ἀνθίμου τῆς Χίου, ὑπῆρξεν ὄντως ὑποδειγματικός ὑποτακτικός, τά βέλτιστα γιά τήν ψυχή του λαβών ἀπό τήν ὑπέροχη πνευματική ἄσκησι, τήν θαυματουργό προσευχή καί τήν θεοφόρο λαλιά Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, ἡ ὁποία δοξολογοῦσα τόν Θεό σιῶπησε διά παντός τήν 4η Ἰανουαρίου 1964, ἡ δέ ἁγία ψυχή του παρεδόθη εἰς τό πέλαγος τοῦ Ἐλέους Του.

Ἀγαπτοί μου ἀδελφοί,

Ὁ Ὁσιος Νικηφόρος, τό ὑπόδειγμα αὐτό τῆς ἐν Χριστῷ ἁγίας ζωῆς καί καύκημα τῆς Κρήτης, ἀξιώθηκε καθ' ὅλα τά χρόνια τῆς Ἰώβειας δοκιμασίας του, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς τυφλότητος, νά βλέπῃ διά τοῦ φέγγους τοῦ οὐρανοῦ «*ἃ ἠτόίμασεν ὁ Θεός τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν*» (Α΄ Κορ. 2,9).

Εἶθε μέ τήν μεσιτείαν του, τήν ὁποίαν ὄλοι ἐπικαλούμεθα, νά φωτίσῃ ὁ Κύριος καί τό συχνό σκοτός τῶν κατά τά ἄλλα ἀνεωγμένων ὀφθαλμῶν τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, ὄλων μας δηλαδή, ἡ ὁποία ἐποχή ἐν τῇ πράξει ὄλο καί περισσότερο ἀδειάζει ἀπό Θεοῦ ἐπειδή θέλει νά γεμίσῃ ἀπό τόν «ἄφκιστο καί ἀσιόλιστο» ἑαυτό της. Γένοιτο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΑΝΤΙΔΩΡΩΝ

Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου
κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΥ κατά τὰ Ἱερὰ Ἐγκαίνια (Θεία
Λειτουργία) τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ.
(Συρικάριον, Σάββατον, 3 Σεπτεμβρίου 2022)

***

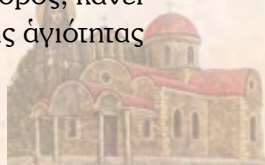
Ἦμη, δόξα καὶ εὐχαριστία ἀναπέμπουμε σήμερα πρὸς τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸ διότι πιστοποιοῦμε καὶ γινόμαστε μάρτυρες, διὰ μίαν ἀκόμη φορά, τοῦ προφητικοῦ λόγου: «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 15,3).

Στοὺς δύσβατους καὶ ἀσέληνους χρόνους πού διανύουμε Κύριος ὁ Θεὸς ἀπεδείχθη καὶ πάλι ἀψευδῆς ὡς πρὸς τίς ὑποσχέσεις Του πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος, καθὼς σήμερα, πού ὄλοι μας διαπιστώνουμε νὰ κυριαρχεῖ σπὴν ἀνθρωπότητα τὸ πλεόνασμα τῆς κακίας καὶ τῶν παθῶν, βλέπουμε ταυτόχρονα νὰ ὑπερπερισεύει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. ε', 20). Γιά νὰ στηρίξει τοὺς πιστοὺς, νὰ δίδει θάρρος στοὺς ἀδύναμους, νὰ χαρίζει ὑπομονή στοὺς δοκιμαζομένους. Σήμερα, λοιπόν, γινόμαστε μάρτυρες καὶ κήρυκες τῶν θαυμασῶν τοῦ Θεοῦ πού τελεσιουργοῦνται σὸ πρόσωπο ἑνὸς Ἁγίου, τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ, πού φανερώθηκε σὶς ἡμέρες μας καὶ κατέδειξε τὴ δυνατότητα τῆς ἀγιότητας γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Ταπεινὴ καὶ ἀσήμαντη μέχρι τώρα ἡ ἐπὶ γῆς πατρίδα Του, τὸ Συρικάρι Κισάμου, σπὴν ὁποῖα ὄλους μας ἐσύναξε κατὰ τίς ἡμέρες αὐτές τὸ ἱερό χρέος τῆς τιμῆς τοῦ Ἁγίου μας. Τόπος ὄρεινός καὶ βραχώδης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐρημικός καὶ, ἰδίως κατὰ τοὺς χρόνους πού ἔζησε ὁ ἅγιος, ἀπαράκλητος, καθὼς ἀπέχει μακρὰν ἀπὸ τίς ἀνέσεις ἀλλὰ καὶ τὸ θόρυβο τῶν μεγαλοπόλεων, τὸ εὐλογημένο αὐτὸ χωριὸ γίνεται μίᾳ νέᾳ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, τὴν ὁποῖα προσεγγίζουν πλέον πλήθη λαοῦ ἀπ' ὅλη τὴν οἰκουμένη γιὰ νὰ ἀποθέσουν τὴν ἐλπίδα τους, νὰ λάβουν φῶς ἀπὸ τὴν ἄσβεστη κανδήλα τῆς πίστεως τοῦ Ὁσίου, νὰ μάθουν νὰ αἰσιοδοξοῦν σὰ

δύσκολα τοῦ βίου, νὰ βρίσκουν τόπο καὶ τρόπο ἡσυχίας καὶ παρακλήσεως σὰ δεινὰ τῆς καθημερινότητας. Γιά νὰ ἀποθέτουν τὴ δοξολογία καὶ τὸ τάμα τῆς εὐλαβείας τους, ὡς μικρὸ ἀντίδωρο, σὰ ὅσα ὑπερφυῆ καὶ ὑπέρλογα πραγματοποιεῖ στοὺς ταπεινοὺς ἀνθρώπους ὁ πολυέλεος Κύριος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἱλαροῦ ἱκέτου Του, Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ, τοῦ πολυάθλου καὶ πολύπαθου οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

Ὁ Ὁσιος, σάρκα ἀπὸ τὴ σάρκα μας καὶ μέλος ἀπὸ τὰ μέλη (Α' Κορ. 18', 27) τοῦ Σώματος τῆς Θεοφυλάκτου αὐτῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Κισάμου καὶ τοῦ Σελίνου, τὴν ὁποῖα ταπεινά ὁ ὁμιλῶν χάριτι Θεοῦ διακονεῖ, ἀποδεικνύει μὲ τρόπο φωτεινὸ καὶ ἀτράνταχτο ὅτι, γιὰ νὰ ἀκολουθήσει κάποιος τὸ δρόμο τῆς ἀγιότητας δέν ἀπαιτεῖται οὔτε περιφανῆς καταγωγή, οὔτε περιώνυμη πατρίδα, οὔτε ἐξέχοντες τίτλοι σπουδῶν καὶ ἀνώτερες περγαμνές, οὔτε ἀξιοζήλευτοι κοινωνικοὶ ἀναβαθμοί, οὔτε εὐημερία βίου ἢ εὐρωστία σώματος, οὔτε οἱ ἐπευφημίες καὶ ἡ ἀναγνώριση τοῦ πλήθους. Ταυτόχρονα, ὁ ἅγιος Νικηφόρος, κάνει σὲ ὄλους μας φανερό ὅτι, σπὴν ὁδὸ τῆς ἀγιότητας

δέν στέκονται ἐμπόδια οὔτε ἡ φτώχεια καί οἱ κακουχίες, οὔτε ἡ ξενιτεία, οὔτε οἱ ἰσχύουσες κοινωνικές ἀντιλήψεις, οὔτε οἱ ἀντίξοες συνθήκες τῆς ζωῆς, οὔτε ἡ ἀσθένεια καί ὁ πόνος (σωματικός καί ψυχικός), οὔτε ἡ ἀπόρριψη τῶν συνανθρώπων καί ὁ ἐμπαιγμός τους, οὔτε οἱ ἀπαξιοτικές κρίσεις καί οἱ ἐπιπόλαιες ἐτυμηγορίες τους, τελικά οὔτε καί ὁ θάνατος, ὅσο μαρτυρικός κι ἂν εἶναι αὐτός. Ὁ δρόμος τῆς ἀγιότητας εἶναι ἀνοιχτός καί ἐφικτός γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιατί εἶναι καθολική ἡ θεία ἐντολή: «*ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιος εἰμὶ*» (Α΄ Πέτρ. α΄, 16). Δέν ξεχωρίζει ἡλικία, φύλο, ἐπάγγελμα, ἰδιότητα, καταγωγή. Φτάνει νά ἐπιθυμήσει ὁ ἄνθρωπος νά ἀκολουθήσει τόν δρόμο αὐτό μέ αὐταπάρνηση, μέ ἀνιδιοτέλεια, μέ μετάνοια, μέ πίστη, μέ ἐλπίδα καί ἀγάπη. Χρειάζεται σίγουρα κόπος καί πόνος, καθαρότητα βίου, ὑπομονή καί προσήλωσι ἀκράδαντη, ὥστε νά φτάσει στό σημεῖο ἐκεῖνο τῆς ἐνώσεως καί τῆς κοινωνίας του μέ τόν Θεό, τῆς Θεοκοινωνίας δέν θά πρέπει ὅμως οὔτε μιά στιγμή νά πτοεῖται καί νά ξεχνᾷ ὅτι «*πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι*» (Μάρκ. θ΄, 23).

Μέ τόν τρόπο αὐτό ζοῦμε μέσα στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὅλα ὅσα συμβαίνουν στή ζωή μας γίνονται δεκτά ὡς εὐλογία καί δῶρο ἀπό τόν Θεό. Στόν κόσμο τῶν Ἁγίων δέν ὑπάρχει καλό καί κακό. Ὅλα εἶναι «καλά λίαν», ὅπως ὅταν βγῆκαν ἀπό τά χέρια τοῦ Δημιουργοῦ. Τό μόνο «κακό» γιά τόν Ἅγιο εἶναι ἡ ἁμαρτία καί τά πάθη, ὅ,τιδήποτε καταστρέφει τήν σχέση του μέ τόν ἐρώμενο Χριστό, κάθε τι πού τόν ἀπομακρύνει ἀπό Αὐτόν, πού κάνει τό σκοτάδι νά κυριαρχεῖ μέσα του, πού τυφλώνει τούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς του καί τόν κατευθύνει νά ζεῖ μέ ψευδαισθήσεις καί ψευδοοράσεις ὑλικοῦ, πρόσκαιρου καί ἀπατηλοῦ φωτός.

Τό θαῦμα αὐτό τῆς ἀγιότητος, τῆς ἐμπειρίας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτήν ἐδῶ τή ζωή κατόρθωσε, μέ τήν παράλογη κατά τό κοσμικό φρόνημα, ὀσιακή ἀλλά καί μαρτυρική βιοτή του ὁ Ἅγιος Νικηφόρος καί ἔκανε γνωστό καί σέ μᾶς τόν δρόμο γιά τό θαῦμα αὐτό. Καί ἀρκεῖ λίγη μόνον θέληση γιά νά ψηλαφίσουμε μέ τά μάτια τοῦ σώματος πρῶτα, ἀλλά καί τῆς ψυχῆς στή συνέχεια, πώς, τά ὅσα ὑπερφυῆ καί θεῖα ἐβίωσε ὁ ἴδιος, συνεχίζονται σήμερα, ἐδῶ, στόν τόπο τῆς γενέτειρας του, τό Συρικόρι Κισάμου, ἀλλά καί ἐξακολουθοῦν στόν κόσμο ὀλόκληρο. Πάμπολλες οἱ μαρτυρίες ἀπό ὅλο τόν κόσμο γιά θαυμαστές παρεμβάσεις ἢ ἀποκαλύψεις τοῦ Ὁσίου

σέ ἐμπερίστατους ἀδελφούς, οἱ ὁποῖες ἄλλαξαν κυριολεκτικά τή ζωή τους. Ἄλλά καί τά κτίσματα πού ἔχουμε ἐμπρός μας, ἐδῶ, στόν τόπο αὐτόν, σέ ἐδαφική ἔκταση πού ἀποτελοῦσε τήν πατρογονική γῆ τῆς οἰκογένειάς του ὁ περικαλλής καί συνάμα λιπός αὐτός Ναός στό ὄνομα τοῦ Ἁγίου, τό παρακείμενο κτιριακό συγκρότημα, τό ὁποῖο ἀπό σήμερα διατίθεται γιά νά ἀναψύξει, ἔστω ἐλάχιστα, τό πλῆθος τῶν πιστῶν, ἡ πατρική οἰκία τοῦ Ὁσίου, λίγα μέτρα πιό κάτω, πού ἔχει συντηρηθεῖ καί μετατραπεῖ σέ προσκυνηματικό κῶρο προσευχῆς καί παρακλήσεως, ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ προαύλιου χώρου ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν σύγχρονα, ἀπτά-όρατά καί διά γυμνῶν ὀφθαλμῶν θαύματα τοῦ ἁγίου Νικηφόρου, σά ὁποῖα ὅλοι μας γινόμαστε μάρτυρες καί κοινωνοί, καί τά ὁποῖα ἀνάγουν μέν τήν αἰτία τῆς δημιουργίας τους στή θεουργό δύναμη καί ἐνέργεια πού ἔχει περιβληθεῖ ὁ τιμώμενος σήμερα Ἅγιος, ἀλλά πραγματώνονται χάρη στήν ἔκδηλη εὐγνωμοσύνη καί τήν φιλοτιμία εὐλογημένων καί χαριτωμένων προσώπων πού καρδιακά εὐχαριστοῦμε καί, ὀφειλετικῶς, ἀκολουθῶς θά μνημονεύσουμε.

Κατά τό ἑορταστικό αὐτό διήμερο τῆς χθές, καί τῆς σήμερον μᾶς ἀξιώνει ὁ πανάγαθος Κύριος νά τελέσουμε τά ἐγκαίνια τοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ, εὐκτηρίου οἴκου Του, καί νά γίνομε ὅλοι μέτοχοι τῆς μεγάλης αὐτῆς χαρᾶς νά ἐμπλησθοῦμε πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως καί νά σκιρτήσουμε εὐφραϊνόμενοι γιά τό ὕψιστο αὐτό πνευματικό καί ἱστορικό γεγονός, τό ὁποῖο δέν ἀφορᾷ μόνον τόν τόπο ἐτοῦτο, ἀλλά τήν οἰκουμένη Ὁρθοδοξία. Μέ τήν τελετή τῶν Ἐγκαϊνῶν ὁ νέος Ναός, μέ τήν ἐναπόθεση ἐντός τῆς Ἁγίας Τραπέζης του λειψάνων Ἁγίων Μαρτύρων, συνδέεται ἄρρηκτα μέ τή ζωή, τήν ἀγιότητα, τήν ἱστορία καί τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό τήν γενέθλιο ἡμέρα Της μέχρι σήμερα. Ἐγκαϊνιάζοντας ἕνα νέο Ναό, αἰσθανόμαστε ὅτι τό νέο εἶναι ἤδη παλαιό, καινοτομοῦμε χωρίς νά ἀποκοπόμεθα, δημιουργοῦμε καινότητα ζωῆς δίχως νά διαχωρίζομαστε ἀπό τό Ἔνα Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ἐνωνόμαστε μέ Αὐτό μέ πλέον ἀμετάθετους δεσμούς. Τά σημερινά ἐγκαίνια, συνεπῶς, ἀποτελοῦν πύλη εἰσόδου εἰς τήν πηγή τοῦ Θεοῦ ἐλέους καί τῆς φιλανθρωπίας, διά πρεσβειῶν τοῦ θαυμαστοῦ ἐν ἁγίοις Ὁσίου Νικηφόρου κέντρο εἰς τό ὁποῖο ἐπήχθη ἱερό θυσιαστήριο ὅπου ὁ ἄνθρωπος συνιερουργεῖ μετά τοῦ

πλήθους τῶν ἀγγέλων τὴν ἀναίμακτο ἱεουργία τόπο ἅγιο, καθάρσεως, ἁγιασμοῦ καί μετοχῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν εἰς τό μυστήριον τῆς σωτηρίας εἰσόδου δέ εἰς τὴν ἀνέσπερον βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

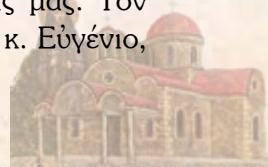
Στὴν σύντομην καί ἐπιλεκτικὴν αὐτὴν ἀναφορά τῶν θαυμασιῶν, μέσα ἀπὸ τὰ ὅποια ὁ Ὅσιος Νικηφόρος κάνει αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν του καί καθιερώνεται στίς συνειδήσεις τῶν πιστῶν ὡς μέγας στή χορεία τῶν Ἁγίων, δέν θά μπορούσα νά μὴν ἀναφέρω καί τὴν ἔκδοσιν τοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ τὸν ὁποῖο ἐξέδωκε ἡ Ἱερά Μητρόπολις μας καί, κατὰ τὸν τριήμερον ἑορτασμό τῶν Ἱ. Ἐγκαινίων, ὡς καί καθ' ὅλην τὴν ἐπόμενην ἑβδομάδα ὅπου καθημερινὰ θά τελοῦνται Θεῖες Λειτουργίες καί Ἱερές Παρακλήσεις, θά διανέμεται εἰς ὅλους τοὺς προσκυνητῆς, ὡς εὐλογία. Πρόκειται γιὰ συλλογὴν πνευματικῶν ἐπιστολῶν πού εἶχε ἀνταλλάξει ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος ὁ Βαγιάνος, ἀπὸ τῆς Χίο, μέ τὸν Ὅσιο Νικηφόρον τὸν λεπρόν, ἀλλά καί μέ τὸν πρόσφατον καταταγέντα στό ἐπίσημο ἁγιολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας, Ὅσιο Εὐμένιον τὸ νέο, τὸν Σαριδάκην, ἀπὸ τὴν Ἑθιά Ἡρακλείου. Ἡ ἀλληλογραφία τῶν τριῶν αὐτῶν ἁγίων προσώπων, ἦταν θέλημα τοῦ Ὁσίου, μέ τρόπο θαυμαστό, νά περιέλθῃ στό ἀρχεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, (θά διαβάσετε εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ πονήματος κάθε σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ νά μὴν σᾶς κουράζουμε) καί ἡ Μητρόπολις μας ἐθεώρησε ἐπιβεβλημένο χρέος Της νά θέσῃ τό φῶς «ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα φέγγῃ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ», νά μοιραστῇ τὸν πνευματικὸν αὐτὸν θησαυρόν, γι' αὐτὸ καί ἐξέδωκε τό ἐν λόγῳ πόνημα σέ χιλιάδες ἀντίτυπα προσφέροντάς το ὡς εὐλογία, χάριν ὠφελείας πνευματικῆς καί μέ τὴν εὐγενῆ χορηγίαν τῆς Περιφέρειας Κρήτης.

Πρὶν ἀπὸ 4 χρόνια τελέστηκαν στό χωρὸν αὐτὸ τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ ὁσίου Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ ἀπὸ τὴν ΑΘΠ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ, τὴν ΑΘΜ τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ', μέ πλειάδα Μακαριωτάτων Ἀρχηγῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, πλῆθος κλήρου καί λαοῦ. Σήμερα σὸν ἴδιον αὐτὸν χωρὸν τελέσαμε, μόλις, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ μέ τὴν συμμετοχὴν σεβασμίων ἀδελφῶν Ἀρχιερέων, πού μέ πολλὴ προθυμία ἀνταποκρίθησαν στό κάλεσμα τῆς Μη-

τροπόλεως μας, μέ προεξάρχοντα τῆς σημερινῆς Πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Ἐγκαινίων τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γέροντα Πριγκιπωννήσων κ.κ. Δημήτριον καί τοὺς ὁποίους ἐγκάρδια καλωσορίζουμε καί εὐγνώμονα εὐχαριστοῦμε, καθὼς ἐτέλεσαν «πῆξιν βάσιμον τῷ Θεῷ» (Ἀκολουθία Ἑσπερινοῦ Ἐγκαινίων) τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Θυσιαστηρίου.

Ἐπιτρέψτε μου νά σημειώσω ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρον Πριγκιπωννήσων προέρχεται ἀπὸ τὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων, τὴν Πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καί μᾶς μεταφέρει τὴν ἁγιαστικὴν εὐλογία τοῦ Φαναρίου, τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ πεπνευμένου οἰακοστρόφου Της, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Δημήτριος εἶναι Ἱεράρχης ἱεροπρεπῆς, ἐμβριθῆς τῶν Θεολογικῶν, καί ὄχι μόνον, γραμμάτων, περινούστατος, σώφρων, ἀθόρυβος, σοβαρὸς, διακρινόμενος γιὰ τὴν πισιότητά του μεταξύ διδασκαλίας καί πράξεων, τὴν ταύτισιν τῶν λόγων καί τοῦ ἔργου του, πολυτάλαντος καί ἀπόλυτον ἀποδοτικὸς στοὺς τομεῖς πού, κατὰ καιροὺς, τοῦ ἀναθέτει ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ὑποστασιάζει μίαν ἰδιαίτην σύνθεσιν μέτρου καί λεπτότητας ἀποτελεῖ καύχημα καί δόξα στή χορεία τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Πανσέπου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Μέ τὸν Σεβασμιώτατον, ὁ ὁποῖος διανύει ἤδη, τό 32^ο ἔτος εὐκλεοῦς καί καρποβριθοῦς Ἀρχιερατείας, καί τὸν ὁποῖον ἰδιαίτερα σέβομαι καί τιμῶ, συνδεόμαστε ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου μέ δεσμούς βαθιᾶς πνευματικῆς φιλίας, καί τὴν ἐπίσημην καί ἱερὴν ἐτούτην ὥρα, αἰσθάνομαι βαθιὰ τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸν εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀμέριστον στήριξιν, τὴν ἀφειδώλευτην ἀρωγὴν καί τὴν εὐαγγελικὴν ἀγάπην πού ἔχει δεῖξει εἰς τὴν ἐλαχισιότητά μου, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ταπεινῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας μου μέτοχος στοὺς παραπικρασμούς τῆς ζωῆς ἀλλὰ καί στὰ τερπνά τοῦ βίου μου. Εὐγνώμονα τὸν εὐχαριστῶ καί τοῦ εὐχομαι ταπεινά Κύριος ὁ Θεός νά τὸν διαφυλάττει ὑγιᾶ καί μακροημερεύοντα γιὰ τό καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους.

Ὁφειλετικῶς καί καρδιακῶς εὐχαριστῶ τοὺς Σεβασμιωτάτους καί τιμιωτάτους παρόντες ἁγίους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς συμμετοχῆς καί παρουσίας τους γίνονται μέτοχοι καί κοινωνοὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς χαρᾶς τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον,

ὡς καὶ σύμπασα τὴν Ἱερά Ἐπαρχιακὴ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ἡ συμμετοχὴ τῶν ὁποίων δηλώνει τὴν εὐλάβειά τους εἰς τὸν Ὅσιο Νικηφόρο καὶ ἡ παρουσία τους ἀποτελεῖ ἐπιστηριγμὸ τῆς ἀνάξιας λόγου διακονίας μου. Τούς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς ἐκ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι, μὴ φειδόμενοι κόπου καὶ μόχθου, διήνυσαν ὁδὸν μακρὰν διὰ νὰ εὐρεθοῦν κοντὰ μας, ὀλόθυμα εὐχαριστῶ. Τὸν σεβαστὸ Μητροπολίτη Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωὴλ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκεῖνος χαίρεται τὴν χαρὰ τῆς πρόσφατης ἀγιοκατατάξεως τοῦ ἀγίου προκατόχου του, Μητροπολίτου Ἐδέσσης Καλλινίκου, ὡς καὶ τούς φιλαγίους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες: Ἀργολίδος κ. Νεκτάριον καὶ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντῖνον, κλέος καὶ γόνο ἐκλεκτὸ τῆς Μητροπόλεώς μας, τούς ὁποίους ἰδιαίτερα τιμῶ, καθὼς ἔχοντας βιώματα καὶ ἐμπειρίες τῆς παρουσίας τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸ τους βηματισμὸ, συν-εὐφραίνονται καὶ ἐπαγγάλλονται μαζί μας. Τούς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους: Κλαυδιουπόλεως κ. Ἰάκωβον, βοηθὸ Ἐπίσκοπό του Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων κ. Νικήτα, ὁ ὁποῖος ἤλθε εἰδικὰ ἀπὸ Λονδίνο, Εὐμενείας κ. Εἰρηναῖον καὶ Δορυλαίου κ. Δαμασκηνόν, Καθηγουμένους Ἱ. Πατριαρχικῶν Μονῶν τῶν Χανίων. Συγκινητικὸ τὸ γεγονός ὅτι πλειάδα Ἀρχιερέων ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπικοινωνήσαν μαζί μας τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἐκφράζοντας ἐπιθυμία συμμετοχῆς στό μεγάλο αὐτὸ πνευματικὸ γεγονός, ὅμως ὑπῆρχε ἡ ἀνάγκη περιορισμοῦ τῶν προσκλήσεων. Ἐξέφρασαν τὴν πρόθεσή τους ὅπως, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, ἐκπληρώσουν τὸ τάμα τους στὸν Ἅγιο. Μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη καλωσορίζουμε τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἱερομόναχο π. Ἀθανάσιο Ἰβηρίτη, ἐκπρόσωπο τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰβήρων, ὁ ὁποῖος κομίζει τὴν εὐλογία τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς συνοδεῖες τῶν μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, ἀγίους Πρωτοσυγκέλλους καὶ ὄλους τούς παρισταμένους Κληρικούς, ἀπ' ὅλη τὴν Κρήτη καὶ ἀλλαχοῦ. Χαιρετίζουμε, ἐπίσης, καλωσορίζουμε καὶ εὐχαριστοῦμε: Τὴν ἐκπρόσωπο τοῦ ἔξοχ. Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Γ.Γ. Σύγχρονου Πολιτισμοῦ κα Ἐλένη Δουνδουλάκη, τὸν ἀγαπητὸ μας Περιφερειάρχην Κρήτης κ. Σταῦρο Ἀρναουτάκη, τούς κ. Δημάρχους – Ἀντιδημάρχους τοῦ τόπου καὶ τοῦ Νομοῦ, τούς ἐκπροσώπους τῶν κομμάτων: ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ καὶ ΚΚΕ, Περιφερειακούς

καὶ Δημοτικούς Συμβούλους, τούς Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Διοικητὲς Στρατιωτικῶν Μονάδων τοῦ Νομοῦ, ἐκπροσώπους Ἰδρυμάτων, τῆς λογιόσυνης, Φορέων καὶ Σωματείων, ὡς καὶ ὄλους ἐσᾶς τούς ἐκλεκτοὺς παρόντες πού εὐγενῶς ἀνταποκριθήκατε στὴν πρόσκλησή μας. Τὸν Ἀστυνομικὸ Δντὴ Χανίων Ταξίαρχο Γεώργιο Μαστραντωνάκη, τὸν διοικητὴ τῆς Τροχαίας Χανίων κ. Ἰωάννη Βλαχάκη, ὡς καὶ τὸν Διοικητὴ Π.Υ. Κισάμου κ. Γεώργιο Νικολουδάκη εὐχαριστοῦμε διὰ τὴν πολύτιμη συμβολὴ τους εἰς τὴν ὁμαλὴ καὶ ἀσφαλὴ προσέλευση τοῦ πλήθους τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν τοῦ τριημέρου ὡς καὶ τούς Ἐθελοντῆς Σαμαρεῖτες-Διασώστες ΕΕΣ Κισάμου, τὸ Ἄννουσάκειο Ἰδρυμα τῆς Ἱ.Μητροπόλεώς μας διὰ τὴν διάθεση τῆς Κινητῆς Ἱατρικῆς Μονάδας καὶ τούς Ἱατροὺς πού τὴν στελεχώνουν.

***

Σεβασμιώτατοι καὶ τιμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, ἐκλεκτὴ συμπανηγυρίζουσα ὁμήγυρις.

Στὸ ἐρώτημα ποῖος ἀνήγειρε τὸ ἱερό αὐτὸ προσκύνημα, ποῖος μεταμόρφωσε ἓνα τόπο ἀπαράκλητο, ἔρημο καὶ ἄνυδρο σὲ ἐπὶ γῆς παράδεισο, ἡ ἀπάντηση εἶναι ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἡγούμενός του, ὁ Ὅσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρός! Ὡς σημειώνουμε καὶ στὴν εἰσαγωγή τοῦ πονήματος πού, πρὸ ὀλίγου μνημονεύσαμε, ὅταν τὸν Ἰούλιο τοῦ 2014 θέταμε τὸν θεμέλιο λίθο, στὴν σκέψη μας ὑπῆρχε ἡ δημιουργία ἑνὸς μικροῦ Ναοῦ μὲ τὴν προοπτικὴ ἀνεγερσῆς ἑνὸς μεγαλύτερου στὴν ἔδρα τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, τὸ Κατέλλι. Ὅμως τὰ σχέδια τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου ἦταν ἄλλα. Ἦθελε αὐτὸς ὁ τόπος νὰ μεταμορφωθεῖ σὲ τόπο παρακλήσεως καὶ παρηγορίας, τόπο ἀγιάσματος καὶ χάριτος. «Νὰ πᾶς στό Συρικάρι ὅπου χτίζεται τὸ σπῖτι μου, νὰ φτιάξεις τὸν σταυρὸ καὶ θὰ βρεῖς βοήθεια», παραγγέλλει ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος, σὲ πρόσωπο πού οὔτε καν γνῶριζε τὴν ὑπαρξὴ Του ἀλλὰ ἐν προσευχῇ ἀναζητοῦσε ἀπάντηση καὶ λύση σὲ μεγάλη δοκιμασία τῆς ζωῆς του, ἀκριβῶς τὴν περίοδο ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ ἐτούτου Ναοῦ. Πλῆθος οἱ μαρτυρίες τῶν θαυμασίων τοῦ Ὁσίου, ἐπώνυμες καὶ ἐπιβεβαιωμένες. Πλῆθος καὶ τὰ εὐλογημένα καὶ χαριτωμένα πρόσωπα πού ἔγιναν συνεργοὶ στό σχέδιο αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, δημιουργίας τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματός Του, τῶν 3.500τ.μ. Πρόσωπα, τὰ ὁποῖα συνέβαλαν οὐσιαστικά καὶ ἔμπρακτα, προσφέροντας καρδιακά καὶ ἀπλόχερα, ἀντιδρώντας σὲς πολλές εὐεργεσίες

τοῦ Ἁγίου, ἐκφράζοντας τὴν εὐχαριστία καὶ εὐλαβεία τους, ἐπιθυμώντας ὅπως συνεργήσουν εἰς ὅ,τι ὁμορφο καὶ εὐλογημένο συντελεῖται σέ αὐτό τόν ἱερό καὶ ἅγιο τόπο. Πρόσωπα, πρὸς τὰ ὁποῖα ὀφείλουμε βαθιὰ εὐγνωμοσύνη καὶ, ἀξιοχρέως, ἐτοῦτη τὴν ὥρα εὐχαριστικά μνημονεύουμε.

Ἐν πρώτοις τούς κατὰ σάρκα συγγενεῖς τοῦ Ὁσίου μας: τὴν μακαριστή, πλέον, γερόντισσα Ἄννα Κωστογιαννάκη, κόρη τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ὁσίου καὶ ἀνιψιά Του, διὰ τὴν δωρεὰ τῆς πατρικῆς οἰκίας τοῦ Ἁγίου πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολή μας, ἡ ὁποία βρίσκεται λίγα μέτρα παρακάτω καὶ ἔχει μεταμορφωθεῖ σέ προσκύνημα, ὡς καὶ τίς εὐλογημένες οἰκογένειες τῶν: Νικολάου Νικολακάκη καὶ Εὐστρατίου Μανδραμπαζάκη, δωρητές ὄλου αὐτοῦ του χώρου τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος. Τὸν πολὺ ἀγαπητό μας Περιφερειάρχη Κρήτης κ. Σταῦρο Ἀρναουτάκη, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ αἴτημά μας ἀρωγῆς σὲ προσκύνημα ἔτεινε εὐήκοο οὗς καὶ ἀσμένως ἀποκρίθηκε, ὡς πράττει σέ κάθε αἴτημά μας. Τὸν τότε Δήμαρχο Κισάμου κ. Θεόδωρο Σταθάκη ὡς καὶ τὸν σημερινό Δήμαρχο κ. Γεώργιο Μυλωνάκη, διὰ τὴν ἀρωγή καὶ συμβολή τους,

θεσμική καὶ προσωπική. Τίς Ἐνορίες, Ἱερές Μονές καὶ εὐλαβεῖς Κληρικούς τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, τὴν Ἑρανική Ἐπιτροπή τοῦ προσκυνήματος τὸν Αἶδεο. Πρωτοπρ. π. Ἐμμανουὴλ Μπαργωτάκη, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς πού εἶχε καὶ τὴν ἀρχική εὐθύνη σὲ τὸ ξεκίνημα τοῦ ἔργου. Ἰδιαίτερα μνημονεύω καὶ εὐχαριστῶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Χρῦσανθο, ἀδελφό τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γωνιάς, διὰ τὴν πολὺτιμη συμβολή καὶ προσφορά του, καθὼς ὑπῆρξε τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο πού τοῦ ἀνατέθηκε καὶ ἐπωμίστηκε τὴν ὄλη εὐθύνη συντονισμοῦ τῶν πολλῶν συνεργειῶν καὶ πάσης φύσεως τεχνιτῶν οἱ ὁποῖοι ἐργάστηκαν σὲ τὸ ἔργο, λειτουργώντας ὡς ὁ συνδετικός κρίκος μεταξύ ἑνὸς πλήθους διαφορετικῶν ὁμάδων ἐργασίας μέ τίς ὁποῖες πρακτικὲς δυσκολίες αὐτὸ συνεπάγεται. Ἔργο, τὸ ὁποῖο διακόνησε μέ πολὺ ἀγάπη, καὶ ἔφερε εἰς πέρας μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία καὶ πλήρη ἀποτελεσματικότητα. Εὐχαριστίες πρέπουν σέ πρόσωπα ξεχωριστά καὶ ἀγαπημένα καθὼς, χωρὶς τὴν δική τους οὐσιαστική, πολὺτιμη καὶ ἔμπρακτε ἀρωγή τόσο τὸ παρακείμενο κτιριακὸ συγκρότημα, τὸ ὁποῖο θὰ ἐγκαινιάσουμε

έντός ὀλίγου, ὅσο καί ὁ προαύλιος χώρος τῶν 3.500 τ.μ. θά παρέμεναν προσδοκία ἀνεκπλήρωτη. Πρόκειται περί τῶν ἐπιχειρηματιῶν κ.κ. Ἰακώβου Χονδράκη, Γεωργίου Λυμπεράκη, Ἰωάννου Γελασάκη, Ἀντωνίου Γελασάκη καί Ἐμμανουήλ Σβουράκη. Στό, πρό ἀρκετῶν μηνῶν, κάλεσμά μας ὀλοκλήρωσης τοῦ προσκυνήματος μᾶς ἀπάντησαν: «Πεῖτε μας τί χρειάζεται, τί πρέπει νά γίνει καί θά γίνει!» καί τό ἔκαναν πράξη, καθῶς ἐπωμίστηκαν τό μεγαλύτερο κόστος τῶν χώρων αὐτῶν. Τόν κ. Ἰακώβο Χονδράκη εὐχαριστοῦμε, ἐπιπροσθέτως, καί διά τήν προσφορά τοῦ ὄλου ἐξοπλισμοῦ τοῦ τριημέρου (τέντες, καθίσματα, τραπέζια), ὡς καί ἕνα πλῆθος ἄλλων διευκολύνσεων, πολύτιμων καί ἀκριβῶν. Ἐξαιρέτως εὐχαριστοῦμε τήν κατασκευαστική ἐταιρεία τῶν κ.κ. Στυλιανοῦ καί Ἐμμανουήλ Πετράκη, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν πλῆθος κατασκευαστικῶν καί ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ὑψηλῆς ποιότητος καί ἀξίας, ὡς ἐπίσης καί τούς ἐπιχειρηματίες κ.κ. Παῦλο Χανιωτάκη, Ἰωάννη Κακαουνάκη καί τούς ἀδελφούς Ἀντώνιο Πνευματικάκη καί Μιχαήλ Πνευματικάκη, πολύτιμους

ἀρωγούς καί εἰς τό ἔργο αὐτό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Εὐχαριστίες ἀρμόζουν καί σέ ἄλλα πρόσωπα πού προσέφεραν ἀμισθί καί μέ ἀγάπη τίς ὑπηρεσίες τους. Τόν μηχανικό κ. Νεκτάριο Ψαράκη διά τήν ἐκπόνηση τῆς μελέτης καί σχεδίων τοῦ Ναοῦ, τήν ἀρχιτέκοντα κα Νεκταρία Λαϊνάκη καί τόν μηχανικό κ. Ἀπόστολο Ἀνδρεάδη διά τήν ἀρωγή καί τίς χρήσιμες συμβουλές τους εἰς τήν διαμόρφωση τοῦ αὐλίου χώρου. Τούς τεχνίτες πού ἀμισθί ἐργάστηκαν καί προσέφεραν ὑλικά: Ἀδελφούς Βερυκάκη (Γεώργιο, Ἀντώνιο καί Νικόλαο) ἠλεκτρικές ἐγκαταστάσεις τοῦ Ναοῦ, ὡς καί τούς κ.κ. Κωνσταντῖνο Χριστοδουλάκη, Ἐλευθέριο Σταγάκη, Ἐμμανουήλ Κυρπίζο καί Σταυρουλιδάκη διά τίς ἀμισθί ὑπηρεσίες τους, ὡς καί τά δωρεάν κατασκευαστικά ὑλικά. Τήν κατασκευαστική ἐταιρεία Ὁμίλου Ἐταιρειῶν Βάβουλα πού ἀνέλαβε τό ἔργο, στά πρόσωπα τῶν παρισταμένων ἐκπροσώπων κ. Βάβουλα Ἰωάννη καί Χαριτάκη Δημητρίου, διά τήν ἀριότητα καί τήν συνέπεια παράδοσης τοῦ ἔργου, παρά τά ἀπρόβλεπτα καί ποικιλόμορφα ἐμπόδια πού προέκυψαν, ὡς ἐπίσης καί τόν Γενικό Διευθυντή τῶν Louis Hotels κ.Γεώργιο Διονυσίου διά τήν προσφορά πλήρους ἐξοπλισμοῦ τοῦ παρακείμενου κτιριακοῦ συγκροτήματος, ὀλόθυμα εὐχαριστοῦμε. Τόν Καθηγούμενο τῆς Ἱ. Μ. Ἁγίας Τριάδας Σπαρμοῦ, Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Νικάνωρα, ὡς καί τήν ἐκκλησιαστική τηλεόραση 4E καί τό διεθνές πρακτορεῖο ἐκκλησιαστικῶν εἰδήσεων "ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ", εὐχαριστοῦμε διά τήν προθυμία κάλυψης τοῦ ἑόρτιου τριημέρου, ὡς ἐπίσης καί τούς Τηλεοπτικούς Σταθμούς MEGA TV καί Νέα Τηλεόραση Κρήτης διά τίς ἐκτενεῖς ἀναφορές. Τόν Αἶδεσ. Πρωτοπρ. π. Ἰγνάτιο Καλογεράκη, Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, ὁ ὁποῖος μέ τήν εὐλογία τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου του, Σεβασμιωτάτου κ. Δημητρίου βρίσκεται ἀνάμεσά μας, μέχρι προτινός πρόσωπο παντελῶς ἄγνωστο σέ ἐμᾶς, ὅπου ὁ Ἅγιος ἔστειλε κοντά μας ἀπό τό ὄμορφο καί ἀκριτικό Κιλκίς καί ὁ ὁποῖος, μέ ἰδιαίτερο σέβας καί φροντίδα, ἐπιμελήθηκε τῆς παρασκευῆς τῶν ἱερῶν ἐγκαινίων, συνεπικουρουμένου ὑπό τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Μποτωνάκη, συνεργάτου τῆς Μητροπόλεως μας, τόν κ. Ἀπόστολο Γαργαβάνη, γνωστό καί καταξιωμένο ἀγιογράφο ἀπό τίς Σέρρες, καί αὐτός πρόσωπο μέχρι προσφάτως μή οἰκεῖο σέ ἐμᾶς, ἔχοντας ὁ ἴδιος προσωπική ἐμπειρία θαυμαστῆς παρεμβά-

σεως τοῦ Ὁσίου, καθώς στήν προσπάθειά του νά τοποθετήσῃ ἀγιογραφία τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου σέ Ναό γλίστρησε καί ἔπεσε ἀπό σκαλωσιά ὕψους πολλῶν μέτρων πάνω σέ τραπέζι, χτυπώντας σέ σιδερένια κολωνάκια καί μαρμάρινα σκαλοπάτια καί, σύμφωνα μέ τούς ἰατρούς, τό λιγότερο πού ἔπρεπε νά τοῦ συμβεῖ θά ἦταν νά μείνῃ ἀνάπηρος, εὐχαριστοῦμε ἐπίσης διά τήν προσφορά τῆς ἐξαιρετικῆς ἀγιογραφίας τοῦ κατασάρκιου (κεντρικό κάλυμμα πού ἀμέσως μετά τά ἐγκαινία τοποθετεῖται ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί παραμένει εἰς τό διηνεκές). Τίς ἐταιρεῖες Edf en Hellas (φωτοβολταϊκά) καί Narada (μπαταρίες) διά τήν ὑλοποίηση πρότασης ὁ Ναός αὐτός νά εἶναι ὁ πρῶτος στήν Ἑλλάδα μέ ἐνεργειακή αὐτονομία, (ἰδίαιτερα ἐπικαίρο εἰς τούς καιρούς μας), καθώς μέ τήν ὀλοκλήρωσή του, διαθέτει ἐξοπλισμό αὐτόνομου ὑβριδικοῦ συστήματος πού εὐγενῶς προσέφεραν ἐπιπροσθέτως τόν κ. Ἐμμανουήλ Νικηφοράκη, διά τήν στήριξη καί βοήθειά του εἰς τό θέμα αὐτό. Τούς διακονητές τοῦ προσκυνήματος πού φυλάττουν τόν τόπο καί, μέ περισσή εὐλάβεια, ἐπιμελοῦνται καί φροντίζουν τό προσκύνημα. Τίς κες Χρυσάνθη Ἀποστολάκη καί Νίκη Τζανακάκη, ὡς καί τόν κ. Ἰωάννη Μασταμπαζάκη, ἐπιπροσθέτως δέ τίς κες Ἀργυρῶ Ποντικάκη καί Ἐφῆ Καρτάκη διά τήν πάντα πρόθυμη διακονία τους. Τούς Συλλόγους Γυναικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας διά τίς ἀρχοντικές καί πλούσιες προσφορές τῆς ἀγάπης των, ὡς καί τήν διακονία φιλοξενίας τῶν πολυπληθῶν προσκυνητῶν τοῦ τριημέρου. Παράλειψις μεγίστη θά ἀποτελοῦσε ἡ μή εὐχαριστιακή ἀναφορά εἰς τόν ἐκλεκτό χορό τῶν Ψαλιῶν «ΟΙ

ΚΡΗΤΕΣ ΜΑΪΣΤΟΡΕΣ» ἐξ Ἡρακλείου, πού τό ἑόρτιο αὐτό τριήμερο ἀποδίδουν τούς θεσπέσιους ὕμνους καί ᾠδές μέ τρόπο ἀριστοτεχνικό ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ καταξιωμένου χοράρχου κ. Ἀντωνίου Πλαῖτη, Ἄρχοντος Ὑμνωδοῦ τῆς Α.τ.Χ.Μ.Ε.

Τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας Πανοσιολ. Ἄρχιμ. κ. Ἀγαθάγγελο ὡς καί τούς Κληρικούς μας Αἰδεσ. π. Ἐλευθέριο Τατέλο καί Ἱεροδιάκονο π. Ἐμμανουήλ Κυριακάκη, οἱ ὁποῖοι ἐπωμίστηκαν τήν διακονία καταγραφῆς τῶν 45.000 καί πλέον ὀνομάτων (ζώντων καί κεκοιμημένων), πού συνελέγησαν ὑπό τῶν Κληρικῶν μας καί τοποθετήθηκαν ἐντός τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὁμοῦ μετά τῶν Ἱερῶν Λειψάνων, πρὸς μόνιμο καί διηνεκῆ μνημόνευση.

Κατακλείουμε τήν φτωχή αὐτή προσλαλιά μας, καλωσορίζοντας καί καιρετίζοντας πάντας ὑμᾶς τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές ἀπό ὅλη τήν Κρήτη καί ἀλλοῦ, πού τίς ἡμέρες αὐτές κατακλύζετε τό ἱερό αὐτό προσκύνημα, εὐχαριστώντας ὅσες Ἱερές Μητροπόλεις ὀργάνωσαν προσκυνήματα, ὡς καί ὅλους ἐσᾶς τούς φίλους τοῦ Ἁγίου μας πού, μέ χαρά, διαθέσατε πολύ κόπο καί χρόνο προκειμένου νά χαριτωθεῖτε ἀπό τόν Ἅγιο, νά γίνετε μέτοχοι καί κοινωνοί τῆς μεγάλης αὐτῆς πνευματικῆς χαρᾶς, βιώνοντας τήν ἐμπειρία τῆς πίστεώς μας, ἐμπειρία πού δέν ἀφορᾷ καταστάσεις τοῦ μέλλοντος ἀλλά καί τοῦ παρόντος, ἐπικαλούμενοι, ταπεινῶς, πρὸς πάντας ὑμᾶς τίς πρεσβεῖες καί ἱκεσίες τοῦ Ὁσίου μας, Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ.

ΟΜΙΛΙΑ

Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος

κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ κατὰ τὴν πρώτην θεία Λειτουργία μετὰ
τὰ Ἱερά Ἑγκαίνια τοῦ Ἱ. Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ
τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Λεπρού.
(Συρικάριον, Κυριακή, 4 Σεπτεμβρίου 2022)

***

Κοῦμε συχνά γύρω μας κι ἐπαναλαμβάνου-
με κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὅτι ὁ κόσμος χάλασε, ἡ
κοινωνία μας κατάντησε ζοῦγκλα. Ἀκόμη
ἰσχυριζόμαστε ὅτι γιὰ ὅλα τὰ κακά πού συμβαί-
νουν μέσα μας καὶ γύρω μας, φταίει ἡ κακή καὶ
βρώμικη κοινωνία μας. Ξεχνᾶμε ὅμως ὅτι ἡ κοι-
νωνία δέν εἶναι κάτι τό ἀπρόσωπο, δέν εἶναι μιά
ἰδέα. Κι ἂν ἡ κοινωνία τὴν ἀποτελοῦμε ἐμεῖς οἱ
ἴδιοι. Κι ἂν ἡ κοινωνία μας εἶναι κακή σημαίνει
ὅτι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμαστε κακοὶ καὶ κάνουμε ὅτι
μποροῦμε, ὥστε κ' ἡ κοινωνία μας νά γίνει ἀκό-
μη χειρότερη. Ρίξτε π.χ. μιά ματιά στόν τύπο καὶ
γενικά στὰ Μ.Μ.Ε. Τί προβάλλουν; Τό καλό; Ὅχι
βέβαια. Ὅ,τι πιο κακό καὶ βρώμικο. Κι ἐδῶ εἶναι
τό παράδοξο: Ὅσο πιο πολὺ μιά ἐφημερίδα ἢ ἓνα
περιοδικό προβάλλει τό κακό, τόσο καὶ αὐξάνει ἡ
κυκλοφορία της. Καί ὅσο ἓνα κανάλι προβάλλει
τό βρώμικο, τόσο αὐξάνει καὶ ἡ ἀκροατικότη-
τά του. Κι ἐμεῖς εἴμαστε αὐτοὶ πού αὐξάνουμε τὴν
ἀκροατικότητα, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰ ἄλλα κατηγο-
ροῦμε τὴν κακή κοινωνία μας. Παντοῦ προβάλλ-
εται τό ἐγκλημα, ἡ ἀπάτη, ἡ βαρβαρότητα, ἡ βία.
Πρότυπα ζωῆς ἔγιναν ὁ ἀπατεῶνας, ὁ κλέφτης, ὁ
ἐγκληματίας, ὁ παλιάνθρωπος. Θαυμάζουμε τόν
διάσημο, τόν λεφτά, τόν καταφερτζή, τόν ἄνθρω-
πο πού ἀνεβαίνει ψηλά, ἔστω κι ἂν χρησιμοποιεῖ
ἀνήθικες καὶ ἀπάνθρωπες μεθόδους. Αὐτοὶ ἔχουν
γίνει τὰ πρότυπά μας καὶ αὐτὰ τὰ πρότυπα δεῖ-
χνουμε στὰ παιδιά μας.

Ἡ κοινωνία μας λοιπόν, δηλαδή ὅλοι μας
προβάλλουμε τό κακό. Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιά
ἄλλη κοινωνία, ἡ θεία κοινωνία, ἡ ἐκκλησία τοῦ
Χριστοῦ, πού προβάλλει κάτι ἄλλο. Προβάλλει
τόν ΑΓΙΟ. Κάθε μέρα ἡ ἐκκλησία μας, ἀντίθετα μέ
τὴν κοινωνία μας, προβάλλει κάποιον, ἢ μᾶλλον
κάποιους ἁγίους καὶ μᾶς καλεῖ νά τούς πλησιά-
σουμε, νά τούς γνωρίσουμε καὶ νά πάρουμε μα-

θήματα ἀγιότητος.

Τί εἶναι ὅμως ἓνας ἅγιος καὶ γιατί τόν προ-
βάλλει ἡ ἐκκλησία μας; Πολλές φορές τὰ κριτή-
ριά μας δέν εἶναι ἐκκλησιολογικά, γι' αὐτό πα-
ρατηροῦμε σέ πολλοὺς ἄνθρώπους μιά σύγχυση.
Πρωτ' ἀπ' ὅλα ἔχουμε τὴν ἐντύπωση πὼς ἅγιος
εἶναι κάποιος μεγάλος ἄνθρωπος. Συγχέουμε
δηλαδή τόν ἅγιο μέ τόν μεγάλο, μέ τόν ἄνθρωπο
δηλαδή πού ἔμεινε σπὴν ἱστορία γιὰ τίς ἐπιτυχίες
του, τίς κατακτήσεις του, γιὰ τὴν ἔντονη προσω-
πικότητα καὶ παρουσία του. Ὅμως ὑπάρχει μεγάλ-
η διαφορὰ καὶ χάσμα μέγα. Ἄλλο ἅγιος, ἄλλο
μεγάλος. Ὁ ἅγιος εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀληθινός
ἄνθρωπος. Δέν ἔχει νά κρύψει τίποτα, ἐνῶ ὁ με-
γάλος ἔχει νά κρύψει πολλά. Ὁ ἅγιος ὅσο κοντύ-

τερα κοιμάζεται, τόσο περισσότερο κερδίζει. Οί σπουδαίοι και οί τρανοί του κόσμου τούτου δέν άνέχονται στό κοίταγμα από κοντά. Φανερώνουνε πράγματα πού τούς γκρεμίζουν από τά ψηλώματα πού στήσανε οί ίδιοι γιά τόν έαυτό τους.

Οί άγιοι λοιπόν δέν είναι μεγάλοι; Γιά τά κριτήρια του κόσμου όχι. Γιά τήν έκκλησία νάι. Γιά τόν κόσμο μεγάλος σημαίνει τόν ίκανό πού μπορεί νά συνθλίψει, νά πληγώσει, νά χτυπήσει τόν άλλο, νά πατήσει επί πωμάτων γιά ν' άνέβει. Μεγάλος γιά τήν έκκλησία είναι ό άγιος, δηλαδή ό έλάχιστος, ό ευαίσθητος, ό ταπεινός, ό πλημυρισμένος από αγάπη, πού δέχτηκε τή χάρη του Θεού και είναι άνίκανος νά κάνει τό κακό στον άλλον, άνίκανος νά πληγώσει και ίκανός νά υποφέρει, νά υπομένει, νά πεθαίνει αυτός από αγάπη γιά νά ζούν, νά προκόβουν, νά χείρονται οί άλλοι πού δέν έχουν μάθει νά βγαίνουν από τόν έαυτό τους, από τό καβούκι του έγωκεντρισμού τους. Ό άνθρωπος του κόσμου τούτου βλέπει τόν άλλον, τόν συνάνθρωπό του σαν έχθρό, σαν ανταγωνιστή. Ό άνθρωπος του Θεού βλέπει τόν άλλον σαν αδελφό του, σαν τή ζωή του. "Είδες τόν αδελφόν σου; Είδες Κύριον τόν Θεόν σου" θά μās πεί ό άββάς Άγάθων. "Ενας μεγάλος φιλόσοφος τής εποχής μας είπε τή φοβερή φράση: "Ό άλλος είναι ή καταστροφή μου, ό έχθρός μου, ή πηγή του πόνου και τής θλίψης μου. Ό άνθρωπος του Θεού, ό άγιος βλέπει διαφορετικά. Ό άγιος Νικηφόρος έβλεπε τόν άλλον και χαιρόταν. Είναι χαρακτηριστικό ότι οί άρρωστοι και μάλιστα οί άσθενείς μέ βαριές, πολύχρονες και άθεράπευτες άσθένειες, γίνονται έγωκεντρικοί, μιλοούν συνέχεια γιά τόν έαυτό τους, γιά τά δεινά τους, γιά τόν πόνο τους. Γι' αυτό και πολλές φορές γίνονται άπαιτητικοί και κουραστικοί. Δέν συμβαίνει όμως κάτι τέτοιο μέ τούς άγίους. Ό "Αγ. Νικηφόρος, όσο ή άρρώστια συνέχιζε τό καταστροφικό της έργο, τόσο περισσότερο έλαμπε στό πρόσωπό του ή καλосύνη. Διακονούσε τούς άλλους άρρώστους μέ αγάπη και αγόγγυστα. "Όταν στά τελευταία χρόνια τής ζωής του είχε χάσει τό φώς του και άδυνατούσε νά αυτοεξυπηρετείται και πάλι δέν έχανε τήν καλосύνη του. "Έδινε παρηγοριά στους άλλους άσθενείς, αλλά και σε όσους τόν πλησίαζαν. Μετέδιδε τή χαρά του Χριστού, διηγείτο χαριτωμένα περιστατικά από τή ζωή των άγίων, ενώ ή προσευχή του Ίησου δέν έλειπε από τήν καρδιά και τά

χείλη του. Πολλοί πήγαιναν γεμάτοι θλίψη και άπόγνωση κι έφευγαν χαρούμενοι, γεμάτοι έλπίδα. Είναι άμέτρητοι οί άνθρωποι πού κοντά του βρήκαν τήν πίστη και τό κουράγιο νά σηκώσουν τό δικό τους σταυρό. Ό αδύναμος, ταλαιπωρημένος άγιος Νικηφόρος είχε γίνει μέ τήν αγάπη του ό ίεραπόστολος των λεπρών και γιά κάθε ψυχή θλιβομένη και καταπονημένη.

Άκόμη μέ τά κοσμικά μας κριτήρια νομίζουμε ότι ό άγιος είναι ό φτασμένος, ό πετυχημένος. Και πάλι συγχέουμε τόν άγιο μέ τόν μεγάλο. Όλοι σήμερα θαυμάζουμε και ζηλεύουμε τόν μεγάλο, δηλαδή αυτόν πού έχει χρήμα, άνέσεις, κατθέσεις, διπλώματα, θέσεις, αξιώματα, κοινωνική επιφάνεια, δόξα. Ρίξτε όμως μία ματιά στον άγιο Νικηφόρο. Τί σχέση είχε ό άγιος Νικηφόρος μέ όλα αυτά; Πλούτος του ήταν ή έσχατη πωχεία. Άνεση ή κακοπάθεια. Θέση και αξίωμα του ήταν ό σταυρός του Χριστού. Δόξα του ή ταπείνωση και ή περιφρόνηση από τούς μεγάλους. Μέ άλλα λόγια ήταν ένας άποτυχημένος κοινωνικά, όπως όλοι οί άγιοι πού γίνονταν θυσία και όλοκαύτωμα γιά τούς άλλους.

Άκόμη έχουμε τήν εντύπωση ότι άγιος είναι ό αναμάρτητος, ό αλάθης. Κι εδώ υπάρχει σύγχυση κριτηρίων. Οί μεγάλοι του κόσμου τούτου είναι, ή μάλλον κατάφεραν νά φαίνονται αλάθητοι, αναμάρτητοι, άτσαλάκωτοι. Σε κάθε λάθος τους, σε κάθε άποτυχία τους καταβάλλουν προσπάθεια γιά νά πείσουν τούς πάντες ότι αυτό τό λάθος είναι τό σωστό. Φοβούνται τήν παραδοχή του λάθους, γιά νά μήν γκρεμιστεί τό είδωλό τους και έκπέσουν στά μάτια των άλλων. Γι' αυτό και άπομακρύνονται και κρατούν άποστάσεις άσφαλείας από τούς άλλους. Ό άγιος όμως δέν φοβάται κάτι τέτοιο. Γνωρίζει πολύ καλά ότι άγιος δέν σημαίνει τόν αναμάρτητο, τόν αλάθητο, αλλά τόν μετανοούντα. Γι' αυτό και οί άγιοι δέν ντρέπονταν νά άποκαλύψουν τόν άμαρτωλό έαυτό τους, νά μιλήσουν γιά τίς πώσεις, τά πάθη, τά λάθη τους. Αυτό έδινε κουράγιο στους αδελφούς τους και τούς ένωσε μεταξύ τους.

Ποιά μέθοδο χρησιμοποιούν οί μεγάλοι του κόσμου τούτου γιά νά φανούν τέλειοι, αναμάρτητοι, αλάθητοι, άτσαλάκωτοι; Τήν προπαγάνδα, τή διαφήμιση, τήν προβολή. Όλόκληρη επιστήμη έχει γίνει ή προπαγάνδα. Μιά επιστήμη ψέματος, ξεγελάματος, έξαπάτησης. Οί μεγάλοι του κόσμου τούτου δέν μπορούν νά επιβιώσουν και νά

σταθούν ψηλά χωρίς την προπαγάνδα. Ὁ ἅγιος ὁμως δέν ἔχει ἀνάγκη οὔτε τή διαφήμιση, οὔτε τήν προπαγάνδα. Ὁ ἅγιος δίνει μαρτυρία, εἶναι μαρτυρία ἀλήθειας καί ζωῆς. Καί ἡ προπαγάνδα ἀπέχει ἀπό τήν μαρτυρία ὅσο ὁ οὐρανός ἀπό τή γῆ, ὅσο τό ψέμα ἀπό τήν ἀλήθεια. Οἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου τούτου διψοῦν τήν προβολή, ἐπιδιώκουν μέ κάθε μέσο νά προβληθοῦν, νά φανοῦν, νά διαφημιστοῦν, νά εἶναι πανταχοῦ παρόντες, νά σκορποῦν ψεύτικα χαμόγελα καί ψεύτικες ὑποσχέσεις. Ὁ ἅγιος ἀντίθετα κρύβεται, μισεῖ τήν προβολή. Κι ἐδῶ ὁμως λειτουργοῦν οἱ πνευματικοί νόμοι. Ὅσο ὁ ἅγιος κρύβεται, τόσο ὁ Θεός τόν φανερώνει. Ὅσο ὁ ἅγιος ταπεινώνεται, τόσο ὁ Θεός τόν ὑψώνει καί τόν δοξάζει.

Ποιός γνώριζε τόν ἅγιο Νικηφόρο τότε; Ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ψυχές πού τόν ἀγάπησαν κι ἐκτίμησαν τήν ἀγιότητά του. Ἔζησε ὁ ἅγιος Νικηφόρος ἄγνωστος γιά τόν πολύ κόσμο, ξεχασμένος, ἴσως καί περιφρονημένος. Ἦταν ὁμως πασίγνωστος στούς ἀγγέλους καί τούς ἁγίους. Ἐγραφε ὁ π. Θεοκλήτος Διονυσιάτης:

«Μέσα στόν ἀντιληπτικό σταθμό ζοῦσε ἡ ἀγιότης. Ὁ π. Νικηφόρος, ἕνας πάμπωχος μοναχός, λεπρός καί τυφλός καί σχεδόν παράλυτος. Καί ὁμως τά σθησιμένα του μάτια ἀστραποβολοῦσαν τήν ὁσιότητα καί ἀπό τά τρεμάμενα χεῖλη του δέν ἔσβηνε τόν οὐράνιο μείδιμα μέχρι τήν τελευταία του ἀναπνοή. Οἱ σύν ἀσθενεῖς του ἔβρισκαν πάντα κοντά του τό φῶς τό ἰλαρόν καί οἱ ὑγιεῖς πού τόν ἐπισκέπονταν ἔπαιρναν ὑγείαν ψυχῆς ἀπό τήν ρωμαλαιότητα τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου. Ὁ ἅγ. Νικηφόρος ὑπῆρξε μία φωτεινή σελίδα γιά τήν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, παρ' ὅλη τήν ἀπίστευτη ἀφάνειά του. Ἦταν ἕνα χαμόγελο τοῦ οὐρανοῦ μέσα στή λέπρα τῆς ἐποχῆς μας».

Τά μυστήρια τοῦ Θεοῦ! Ἄγνωστες οἱ βουλές Του. «*Τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; Ἡ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο,*» θά ἀναφωνήσει ὁ μέγας ἀποστολός Παῦλος. Ἡ ζωή κοντά στόν Θεό κρύβει πολλές ἐκπλήξεις. Ὁ μικρός τότε Νικόλαος ἔφυγε στιγματοσιμένος ἀπό τήν πατρίδα του, ἀπό τό πατρικό σπίτι, τούς συγγενεῖς καί φίλους. Δέν θά τούς ξανάβλεπε σωματικά. Ἐνας ἐξόριστος πάντα ἔχει τήν ἐλπίδα τοῦ γυρισμοῦ. Ὁ Νικόλαος ἔφυγε δίχως αὐτή τήν ἐλπίδα. Καί ἦρθε ἡ στιγμή πού ξαναγύρισε. Ὅχι ὅπως ἔφυγε ἄσπυρος καί διωγ-

μένος, ἀλλά μεταμορφωμένος, δοξασμένος. Σήμερα νοιώθουμε μεγάλη χαρά. Ὁ ἅγιος Νικηφόρος, ἀπέκτησε τό δικό του σπίτι, τό δικό του ναό, ὅπου θά ὑμνεῖται ὁ ἐν Τριάδι Θεός καί θά τιμᾶται ὁ πιστός καί ἀληθινός δοῦλος του ἅγ. Νικηφόρος. Γι' αὐτό καί εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κισιάμου καί Σελίνου καί ἀγαπητό ἀδελφό κ. Ἀμφιλόχιο, καθώς καί τούς συνεργάτες του, ἀλλά καί τούς συμπατριῶτες τοῦ ἁγίου γιά ὅλες τίς ἐνέργειες πού προέβησαν γιά τήν ἀγιοκατάταξη τοῦ ὁσίου Νικηφόρου, ἀλλά καί γιά τούς κόπους πού ὑποβλήθηκαν ὥστε ὁ ἅγιος νά ἀποκτήσει τό δικό του σπίτι. Εἶμαι σίγουρος πώς ὁ τόπος αὐτός θά ἐξελιχθεῖ σέ μεγάλο προσκύνημα καί θά γίνεῖ ἰατρεῖον παντοίων ἀρρωστημάτων.

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς, ἀγαπητοί συμπρεσβύτεροι καί ἀγαπητοί ἀδελφοί.

Ὁ εἰκοστός αἰῶνας ἦταν ὁ αἰῶνας τῶν καταστροφῶν. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ὑπερφίαλος καί ὑπερόπτης, πίστεψε στή δύναμη, στόν Ὑπεράνθρωπο, μέ ἀποτέλεσμα νά καταστρέψει τόν ἄνθρωπο. Ἐξόρισε τόν Θεό, ἔβαλε στή θέση τοῦ Θεοῦ τόν ἑαυτό του καί γεύθηκε τούς πικρούς καρπούς τῆς ἀφροσύνης του.

Ὁ Θεός ὁμως, παρά τίς ἀνοπίες μας, δέν μᾶς ἐγκαταλείπει. Ἡ παρουσία τῶν ἁγίων, αὐτῶν τῶν ταπεινῶν καί καταφρονημένων, εἶναι ἀπόδειξη πώς ὁ Θεός μᾶς ἀγαπάει. Καί δόξα τῷ Θεῷ ἡ ἐποχή μας ἀνέδειξε πολλούς τέτοιους ἁγίους, ὅπως ὁ ἅγιος Νικηφόρος. Αὐτοί οἱ ταπεινοί ἅγιοι στέκονται φάροι φωτεινοί καί φωτίζουν τά σκοτάδια τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ ὀπαδοί τῆς θεωρίας τοῦ Ὑπεράνθρωπου εἶχαν καταδικάσει αὐτές τίς ἀδύναμες ὑπάρξεις. Δέν ἄξιζαν νά ζοῦν. Οἱ ἀδύναμοι καί ἀρρωστοί ἔπρεπε νά ἐξαφανιστοῦν! Ὅμως, αὐτοί οἱ ἀδύναμοι ἔγιναν στήριγμα τοῦ κόσμου. Γιά μιᾶ ἀκόμη φορά ἐπιβεβαιώνεται ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου:

«Τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα τούς σοφούς καταισχύνη, καί τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνη τά ἰσχυρά, καί τά ἀγενῆ τοῦ κόσμου καί τά ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καί τά μὴ ὄντα, ἵνα τά ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ».

Ἑσπερινός Ἱερῶν Ἐγκαινίων (2 Σεπτεμβρίου 2022)

Τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ.κ. Δημήτριος, συνευχομένων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντίνου, Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου, τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἀμφιλοχίου καί τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Εὐμενείας κ. Εἰρηναίου, Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Γουβερνέτου καί Κλαυδιουπόλεως κ. Ἰακώβου, Βοηθοῦ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων & Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα.

Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ.

Ὁρθρος Ἱερῶν Ἐγκαινίων (3 Σεπτεμβρίου 2022)

Τοῦ Ὁρθρου τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ.κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου, Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου κ. Ἀνδρέου, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ, Πέτρας καί Χερρονήσου κ. Γερασίμου, Ἱεραπύτνης καί Σητείας κ. Κυρίλλου, Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Προδρόμου, τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἀμφιλοχίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως κ. Ἰακώβου, Βοηθοῦ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατειρῶν & Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα.

Συνευχόμενοι: Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίτες: Λάμπης, Συβρίτου καί Σφακίων κ. Εἰρηναῖος, Μεγάρων καί Σαλαμίνας κ. Κωνσταντῖνος καί ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Δορυλαίου κ. Δαμασκηνός, Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Ἁγ. Τριάδος Τζαγκαρόλων.

Διακρίνεται ὁ Αἶδес. Πρωτοπρ. π. Ἰγνάτιος Καλογεράκης, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτρ. Ἱ.Μ. Γουμένισσης, ὁ ὁποῖος μέ ἰδιαίτερο σέβας καί φροντίδα ἐπιμελήθηκε τῆς παρασκευῆς τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων.

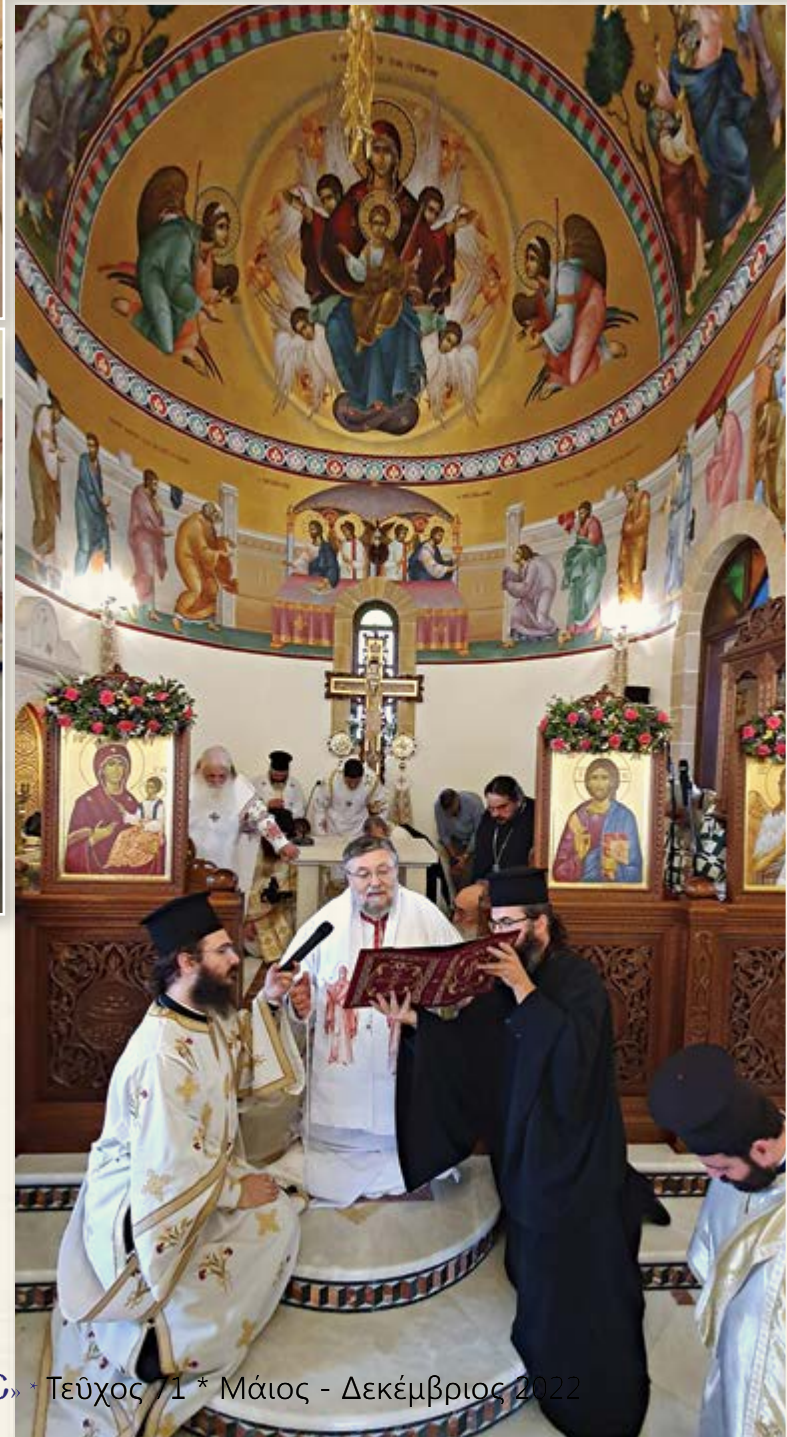

Θεία Λειτουργία τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων (3 Σεπτεμβρίου 2022)

Τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Ἱερῶν Ἐγκαινίων προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ.κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου, Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου, Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέου, Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ, Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γερασίμου, Ἱεραπύτνης καὶ Σητείας κ. Κυρίλλου, Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου κ. Προδρόμου, τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἀμφιλοχίου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως κ. Ἰακώβου, Βοηθοῦ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων & Μεγάλης Βρετανίας κ. Νικήτα.

Συνευχομένοι: Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες: Λάμπης, Συβρίτου καὶ Σφακίων κ. Εἰρηναῖος, Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας κ. Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Δορυλαίου κ. Δαμασκηνός, Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Πατριαρχικῆς Μονῆς Ἁγ. Τριάδος Τζαγκαρόλων. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος.

Τιμητικές διακρίσεις

Απενεμήθη καί ἡ ὑψίστη τιμητική διάκριση τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Σταυρός τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπτοῦ) σέ μεγάλους χορηγούς καί δωρητές. Πρόσωπα πού συνέβαλαν τά μέγιστα εἰς τήν δημιουργία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος:

1. Περιφερειάρχης Κρήτης
- κ. Σταῦρος Ἀρναουτάκης
2. κ. Ἰάκωβος Χονδράκης
3. κ. Ἐμμανουήλ Σβουράκης
4. κ. Γεώργιος Λυμπεράκης
5. κ. Ἰωάννης Γελασάκης
6. κ. Ἀντώνιος Γελασάκης
7. κ. Στυλιανός Πετράκης

8. κ. Ἰωάννης Κακαουνάκης
9. κ. Ἀντώνιος Πνευματικάκης
10. κ. Μιχαήλ Πνευματικάκης
11. κ. Παῦλος Χανιωτάκης

Ἐκ παραδρομῆς καί ὡς θά ἔπρεπε δέν ἀπενεμήθη καί εἰς τόν κ. Ἐμμανουήλ Πετράκη.

Ἐγκαίνια παρακειμένου τοῦ Ἱ. Προσκυνημα-
τικοῦ Ναοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος ὑπό
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καί
Σαλαμῖνος κ. Κωνσταντίνου

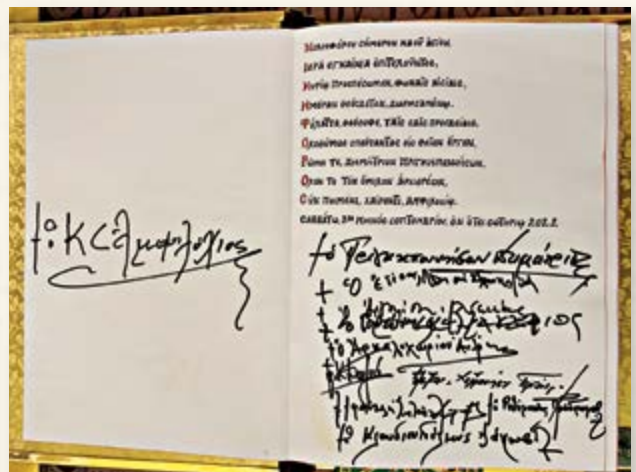

Ίερά Αντιμύνησια

Εύλογία Σεβ. Μητροπολίτου
Γουμενίσσης, Άξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ίερό Ευαγγέλιο Έγκαινίων

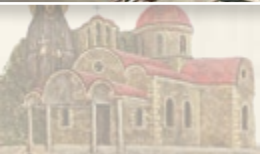
Δέσις Σεβ. Μητροπολίτου Αυστρίας κ. ΑΡΣΕΝΙΟΥ

1^η Θεία Λειτουργία μετά τὰ Ἱερά Ἐγκαίρια

Σεβασμός - τιμή στην τελευταία ἐν ζωῇ
ἀνιψιά τοῦ Ὁσίου Νικηφόρου,
κ. Γιαννούλα Μανδραμπαζάκη,
τό γένος Νικολακάκη,
κόρη τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ὁσίου,
Σμαράγδας Νικολακάκη, τό γένος Τζανακάκη

